

IMPARȚIALITATE · INTEGRITATE · EFICIENȚĂ

PUNCT DE VEDERE

față de propunerea formulată de ministrul Justiției privind revocarea din funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție

Potrivit dispozițiilor art. 54 alin. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, revocarea procurorilor din funcțiile de conducere se face de către Președintele României, la propunerea ministrului Justiției, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

Astfel, propunerea de revocare din funcția de procuror șef este întemeiată pe dispozițiile art. 51 alineatul 2 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, respectiv „*exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale*”.

Considerații generale

În motivarea acestei propuneri, ministrul Justiției a depus documentul intitulat „*Raport privind activitatea managerială de la Direcția Națională Anticorupție*” înregistrat la Ministrul Justiției cu nr. 17472/22.02.2018.

În partea introductivă a raportului este precizat că „*raportul de față reprezintă luarea de poziție a ministrului Justiției determinată de rolul său constituțional și privește activitatea managerială desfășurată de către procurorul șef al DNA în „perioada de referință februarie 2017 – februarie 2018”*”.

Totodată, se susține că „*s-a realizat o analiză privind organizarea eficientă, comportamentul, comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale ale procurorului șef DNA*”.

Ministrul Justiției a consemnat în raport că analiza a fost realizată având la bază următoarele:

1. „*Raportul de evaluare a eficienței manageriale și a modului de îndeplinire a obligațiilor procurorului șef al DNA ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a României a Deciziei nr. 68 din 27 februarie 2017 prin care s-a constatat un conflict de natură constituțională între Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –Direcția Națională Anticorupție și Guvernul României*”,

2. „*Raportul Direcției de inspecție judiciară pentru procurori privind controlul efectuat în baza Ordinului nr. 71 din 3 iulie 2017 al inspectorului șef al Inspecției Judiciare*”, în forma publicată pe site-ul Inspecției judiciare cu titlul „*Raport privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente, de către conducerea structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție precum și respectarea normelor procedurale și regulamentare de către procurori și personalul auxiliar de specialitate din cadrul parchetului vizat*” înregistrat cu nr. 5115/IJ/982/DIP/2017 emis în 15 septembrie 2017,

3. „*Acumulările de la începutul perioadei de referință și până în prezent, pe analiza faptelor, acțiunilor concrete, inclusiv a declarațiilor publice ale procurorului șef al DNA reflectate în documente ale autorităților publice*”.

Raportul de evaluare al ministrului Justiției conține un număr de **20 de motive care au stat la baza deciziei de propunere a revocării**, cu privire la care, niciodată, ministrul Justiției nu a cerut un punct de vedere sau date ori informații legate de aspectele pe care le-a evaluat.

Perioada de evaluare la care ministrul Justiției a făcut referire în conținutul raportului pe care și-a întemeiat propunerea de revocare din funcția de procuror șef este indicată ca fiind februarie 2017 – februarie 2018, dar motivele propunerii de revocare au în vedere și concluziile controlului efectuat de Inspecția Judiciară, control care a vizat activitatea managerială din anul 2016 și semestrul I 2017.

Având în vedere aceste aspecte, vă depun *Raportul privind activitatea managerială desfășurată ca procuror șef în perioada 2016 – semestrul I 2017* care conține măsurile manageriale dispuse privind organizarea eficientă a activității DNA și rezultatele obținute ca urmare a implementării acestor măsuri, raport care a fost predat și echipei de inspectori judiciari din cadrul Inspecției Judiciare cu ocazia controlului desfășurat în anul 2017.

Acest raport este relevant întrucât ministrul Justiției și-a motivat propunerea de revocare din funcție preluând argumente din conținutul unui raport al Inspecției Judiciare în forma emisă în 15 septembrie 2017, deși prin Hotărârea nr. 686 din 31 octombrie 2017 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii s-au aprobat doar parțial concluziile din acel raport al Inspecției Judiciare.

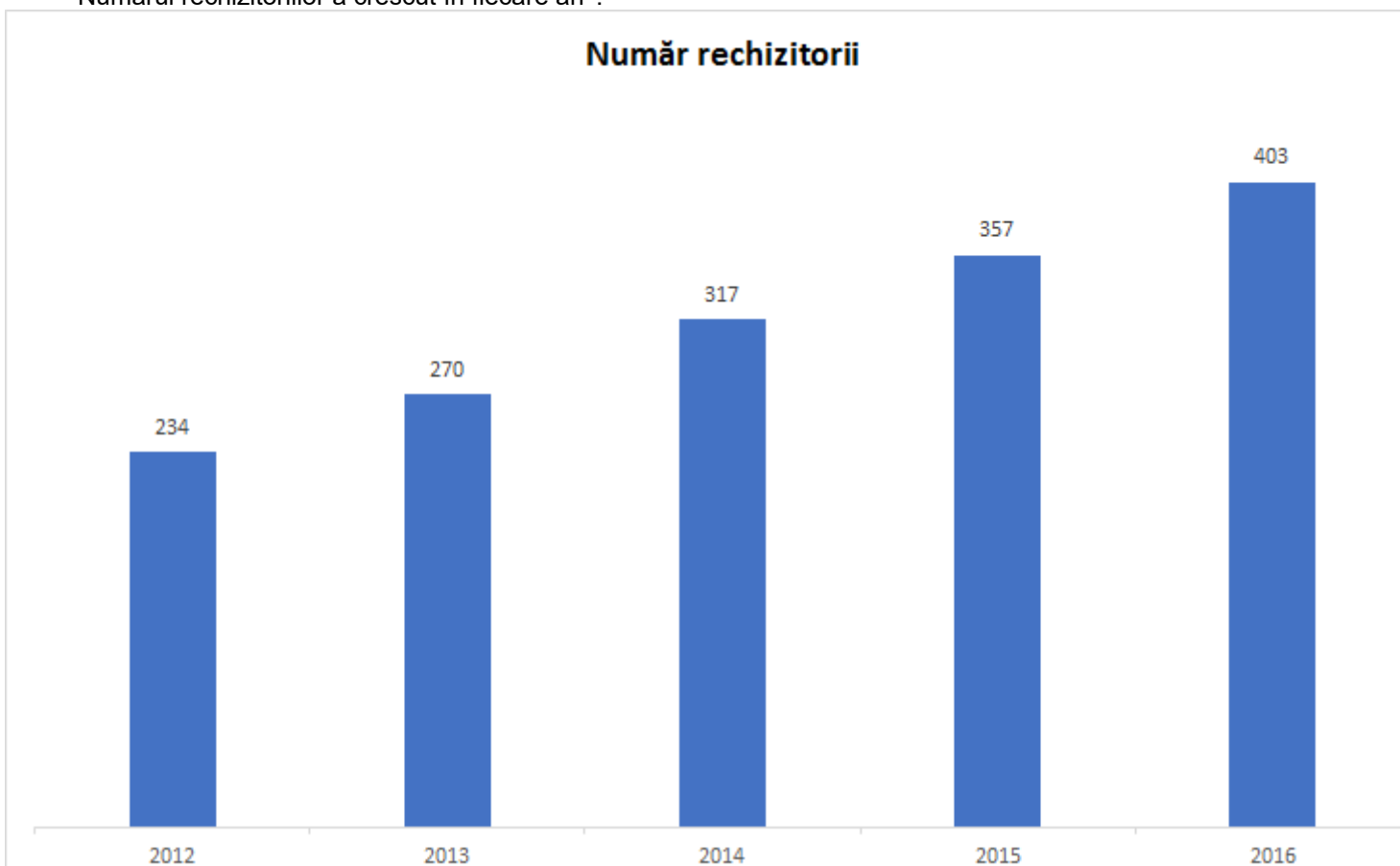
Înainte de a prezenta argumentele prin care dovedesc că motivele pentru care se propune revocarea din funcție nu sunt întemeiate și nici reale, voi prezenta câteva din rezultatele obținute ca urmare a implementării măsurilor manageriale descrise în raportul pentru perioada 2016 – semestrul I 2017.

În anul 2016, urmare a măsurilor manageriale dispuse au fost obținute cele mai impresionante rezultate de la înființarea DNA:

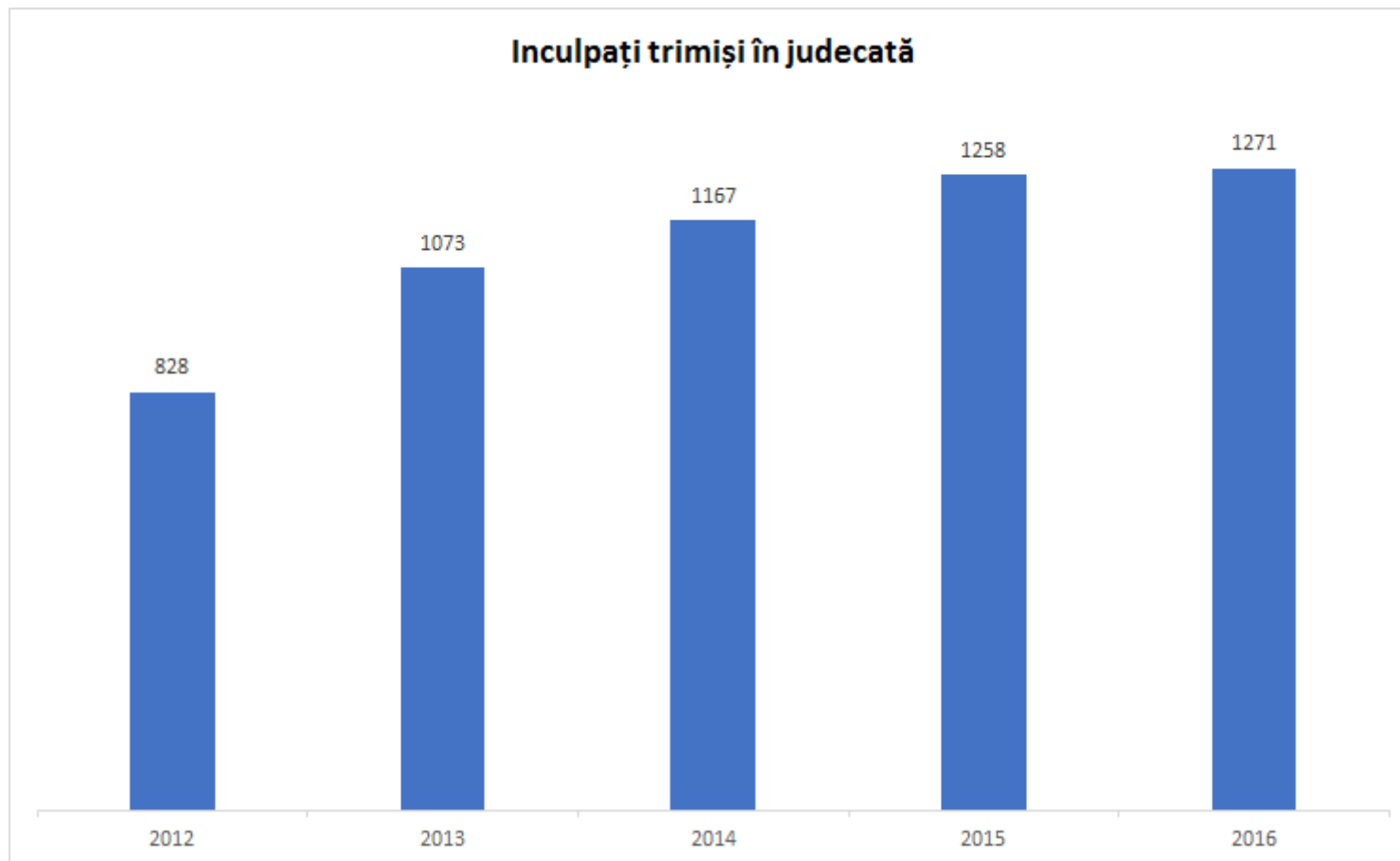
- cel mai mare număr de cauze trimise la instanțe prin rechizitorii și acorduri de recunoaștere a vinovăției;
- cel mai mare număr de inculpați trimiși în judecată;
- cea mai mare valoare a măsurilor asiguratorii instituite;
- au fost instituite, pentru prima dată de la înființarea direcției, măsuri asiguratorii asupra unor bunuri imobile situate în străinătate.

Pentru a evidenția în mod sintetic și clar aceste creșteri ale indicatorilor de cantitate și calitate voi efectua o analiză comparativă a datelor statistice.

Numărul rechizitoriilor a crescut în fiecare an¹.

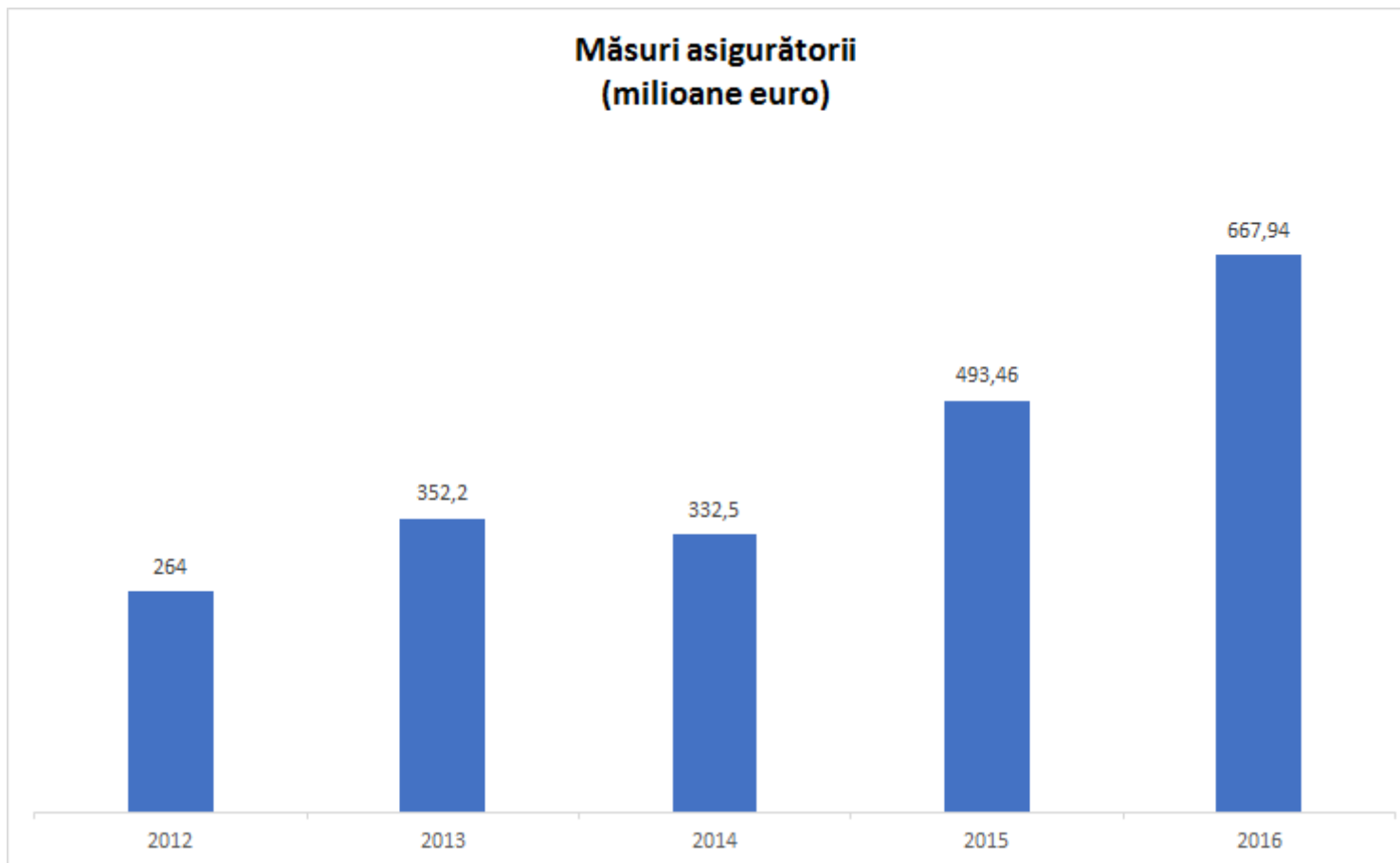

Numărul inculpaților trimiși în judecată a crescut în fiecare an.

Măsurile privind înființarea și operaționalizarea Compartimentului de investigații financiare și stabilirea ca prioritate în activitate în fiecare an a recuperării prejudiciilor și aplicării confiscării extinse au dus la instituirea unor măsuri asiguratorii din ce în ce mai mari.

În anul 2016 s-au instituit măsuri asiguratorii de peste jumătate de miliard de euro, cea mai mare valoare de la înființarea instituției.

Calitatea și obiectivitatea dosarelor instrumentate s-a reflectat și în numărul condamnărilor obținute și în numărul redus de achitări. Măsurile dispuse au dus la menținerea procentului de achitări la aproximativ 10% în ultimii ani.

Analiza motivelor invocate în propunerea de revocare

1. Situație fără precedent în cadrul raporturilor dintre autoritățile publice din România: într-un singur an trei conflicte juridice de natură constituțională în care Direcția Națională Anticorupție prin conducerea acesteia a fost chemată în fața instanței constituționale la sesizarea altor autorități publice care au invocat încălcări ale competențelor lor de către DNA și comportamentul lipsit de loialitate constituțională al procurorului șef DNA.

Ministrul Justiției a motivat că se impune revocarea din funcția de procuror șef, deoarece acest motiv constituie „**un comportament reprezentând încălcarea sistematică a Constituției**”.

Pe site-ul Curții Constituționale la secțiunea „*Decizii de admitere*” sunt afișate **50 de decizii de admiterea excepțiilor referitoare la diferite dispoziții legale**, printre care și două dintre deciziile de admitere a conflictelor de natură constituțională amintite de ministrul Justiției.²

Este evident că, uneori, lipsa de previzibilitate a legislației poate duce la interpretarea diferită a unor dispoziții legale și ulterior la pronunțarea unor decizii de admitere a unor excepții de neconstituționalitate sau la declanșarea unor conflicte juridice de natură constituțională.

Așa cum, chiar ministrul Justiției a arătat, cele două conflicte din anul 2017 *nu sunt unice, fiind constatate în ultimii ani 13 astfel de conflicte de constituționalitate*, o parte dintre ele implicând autorități din sistemul judiciar.

Este de remarcat că **nu a existat nicio situație în care să se fi solicitat sancționarea ori schimbarea din funcție a persoanelor care au condus aceste instituții, ori celor care conduc autoritatea legislativă care a adoptat dispozițiile legale contrare Constituției.**

Chiar ministrul Justiției susține în „Raportul de evaluare a eficienței manageriale și a modului de îndeplinire a obligațiilor procurorului șef al DNA ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a României a Deciziei nr. 68 din 27 februarie 2017”³ că „soluția de constatare a unui conflict juridic de natură constituțională și conduita de urmat pentru autoritatea care a acționat **s-a declanșat și realizat remediul constituțional corespunzător**”.

Faptul că, din 13 constatări ale conflictelor de constituționalitate în ultimii 14 ani, în două cazuri s-a stabilit că DNA s-a aflat în conflict cu alte instituții ale statului, nu poate constitui o încălcare sistematică a Constituției.

Mai mult decât atât, „**încercând o clarificare a sintagmei conflict juridic de natură constituțională între autoritățile publice, Comisia de la Veneția a spus că este vorba de fapt de conflicte de competență pozitive sau negative într-un caz concret**”.⁴ Astfel, prin analogie, conflicte de competență există în mod frecvent și între instanțele judecătorești sau parchete, iar rezolvarea acestor conflicte de competență se face de către instanța ierarhic superioară. Nici când nu s-a pus problema sancționării unui judecător sau procuror pentru că s-a considerat competent să soluționeze o cauză.

Mai mult, potrivit art. 147 alin 4 din Constituție deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

Ca atare, ministrul Justiției nu poate aplica retroactiv efectele unei decizii a Curții Constituționale de la sine putere și să reproșeze unui magistrat că nu a prevăzut ce decizii vor fi pronunțate și cum vor fi motivate pentru a-și adapta comportamentul instituțional.

2. Decizia nr. 68/2017 a Curții Constituționale – Direcția Națională Anticorupție a acționat ultra vires și-a arogat o competență pe care nu o posedă

Ministrul Justiției a motivat că se impune revocarea din funcția de procuror șef deoarece „**exercitarea conducerii unei instituții cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia se încadrează între motivele care justifică revocarea**”.

Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017 prin care s-a constatat un conflict de natură constituțională între Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și Guvernul României este o premieră în justiția românească.

A fost prima dată când o decizie a Curții Constituționale a analizat temeinicia unei sesizări penale, competență exclusivă până la acel moment a organelor judiciare.

Anterior acestei decizii, nici dispozițiile legale, nici practica organelor judiciare și nici doctrina juridică nu excludeau săvârșirea infracțiunilor de favorizarea făptuitorului ori folosirea influenței sau autorității de către o persoană ce deține o funcție de conducere într-un partid în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite prin promovarea sau adoptarea unor acte normative.

Prin Decizia nr. 68/2017, Curtea Constituțională a stabilit că dispozițiile constituționale referitoare la separarea puterilor în stat impun ca dispoziția derogatorie prevăzută de legiuitor pentru infracțiunea de conflict de interese, respectiv în cazul emiterii, aprobării sau adoptării actelor normative, să fie aplicată prin analogie și cu privire la alte infracțiuni, dintre care a menționat favorizarea făptuitorului și folosirea influenței sau autorității de către o persoană ce deține o funcție de conducere într-un partid în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite.

Consfințirea acestei metode de interpretare de către Curtea Constituțională nu putea fi prevăzută anterior emiterii deciziei de nici un magistrat, procuror sau judecător.

Ministrul Justiției susține că am condus instituția „**prin încălcarea limitelor de competență**”, deși la data înregistrării la DNA a plângerii penale despre care se face vorbire, această decizie nu era pronunțată, iar dispozițiile legale, jurisprudența anterioară a Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului au fost respectate în totalitate, după cum urmează:

Respectarea dispozițiilor legale

Principiul legalității presupune că activitatea procurorului se bazează pe investigarea obligatorie, conform dispozițiilor procesual penale, în cazul unei sesizări care îndeplinește cerințele prevăzute de **art. 288 Cod procedură penală**. Prin urmare, orice sesizare adresată parchetului în unul din modurile de sesizare prevăzute de dispozițiile art. 288 Cod procedură penală trebuie să urmeze procedura prevăzută de lege, neputându-se deroga sub nici o formă de la aceasta.

Respectarea jurisprudenței anterioare a Curții Constituționale

Principiul legalității în activitatea procurorilor este consacrat și de **jurisprudența constantă a Curții Constituționale** care a statuat că „*procurorii își desfășoară activitatea pe baza principiilor legalității...DNA fiind magistratură specială instituită pentru combaterea infracțiunilor de corupție*”⁵ sau „*procurorul nu poate renunța la realizarea activităților de investigare a infracțiunilor...având obligația de a strânge probele necesare cu privire la existența infracțiunilor...deoarece Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății*”⁶.

Același aspect este reținut de Curtea Constituțională și în decizia 236/19.04.2016 care a statuat că *organele de urmărire penală sesizate cu privire la săvârșirea unei fapte penale de către una sau mai multe persoane trebuie să facă o minimă verificare a susținerilor din care să rezulte atât existența faptei și inexistența vreunui caz care împiedică exercitarea acțiunii penale, cât și suspiciunea rezonabilă că s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală*

Respectarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție

În deciziile pronunțate, Înalta Curți de Casație și Justiție statuează că procurorul are obligația de a desfășura o anchetă efectivă pentru aflarea adevărului, inclusiv în situațiile în care sesizarea privește adoptarea unor acte publicate în Monitorul Oficial. Sub acest aspect, sunt relevante considerentele sentinței penale nr. 529 din 4 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție care a arătat că:

*„Instanța constată că în speță, deși exista obligația de a desfășura o anchetă efectivă, nu au fost luate măsuri rezonabile pentru investigarea faptelor reclamate. Cu toate că obligația investigării faptelor este una de mijloace, și nu de rezultat, în cazul de față lipsește ancheta însăși (nu există niciun mijloc de investigare a plângerii)...Mai mult, în circumstanțe cum sunt cele în speță, în care plângerea vizează aspecte care decurg dintr-un act publicat în Monitorul Oficial, este de așteptat o rigoare mai mare din partea autorităților în ancheta desfășurată.”*⁷.

Respectarea jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului⁸ s-a statuat: *„Pentru ca ancheta să fie considerată «efectivă», trebuie, în principiu, să fie aptă să ducă la stabilirea faptelor cauzei și la identificarea și pedepsirea celor vinovați. Aceasta nu este o obligație de rezultat, ci de mijloace, iar autoritățile trebuie să reacționeze prompt la plângerile formulate. Orice nereguli ale anchetei care afectează posibilitatea de a stabili faptele și persoanele vinovate riscă să contravină acestui standard, iar cerința de promptitudine și de termen rezonabil este implicită în acest context.”*⁹

Procurorii de caz au respectat și jurisprudența anterioară a Direcției Naționale Anticorupție care a fost constantă în investigarea sesizărilor având ca obiect împrejurările adoptării unor acte normative, așa încât, cercetările în acest dosar au fost în concordanță cu această jurisprudență. Au mai fost înregistrate cauze cu același obiect de investigare în anul 2007 (două cauze), 2014 (o cauză) și 2015 (o cauză) astfel că nu a existat nici un temei pentru a refuza înregistrarea unei plângeri penale formulată conform legii.

Cu privire la eventuale încălcări ale legii referitoare la normele de competență a fost efectuată o verificare din partea Inspecției Judiciare.

Prin rezoluția nr. 1704/IJ/319/DIP/2017 a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori emisă în data de 6 iunie 2017 s-a dispus clasarea cu privire la procurorul șef al DNA referitor la presupuse abateri disciplinare.

Pe de altă parte, având în vedere că acest litigiu de constituționalitate a vizat modalitatea de efectuare a urmăririi penale de către procurorii investiți cu soluționarea cauzei, nu aveam nicio atribuție de a cenzura deciziile investigative ale magistraților, astfel încât nu poate fi reținută o exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor de management, care nu se referă la legalitatea actelor procesuale.

De altfel, raportul nu indică în ce modalitate aș fi putut preveni nașterea conflictului fără a-mi încălca atribuțiile, în condițiile în care, la un punct subsecvent, mi se reproșează, cu privire la același dosar, că nu aș fi respectat independența procurorilor.

3. Decizia nr. 611/2017 a Curții Constituționale - prin conduita sa procurorul șef al DNA nu numai că înlătură a priori orice colaborare loială cu autoritatea care exercită suveranitatea poporului – Parlamentul României, ci refuză să participe la clarificarea unor aspecte legate de un eveniment de interes public; prin refuzul procurorului șef DNA este încălcată autoritatea Parlamentului României, organ reprezentativ al poporului

Ministrul Justiției a motivat că se impune revocarea din funcția de procuror șef deoarece *„în calitate de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție a refuzat să dea curs celor 3 invitații și să se prezinte în fața comisiei speciale de anchetă”*.

În cursul anului 2017 am primit mai multe invitații de a mă prezenta în fața *„Comisiei speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial”* și de a furniza informații legate de obiectul de activitate al comisiei.

La toate invitațiile primite în perioada 07.06.2017 – 14.11.2017 am comunicat scris că *„nu dețin informații și/sau documente necesare clarificării împrejurărilor și cauzelor în care s-au produs evenimentele supuse cercetării parlamentare”*, după cum urmează:

- La adresa nr. 4C-30/49/07.06.2017 privind invitația pentru data de 14.06.2017, am comunicat scris prin adresa nr. 1404/C/2017 din data de 08.06.2017
- La adresa nr. 4C-30/64/13.06.2017 privind invitația pentru data de 20.06.2017, am comunicat scris prin adresa nr.1404/C/2017 din 19.06.2017
- La adresa nr. 4C-30/77 din data de 06.07.2017 privind invitația pentru data de 10.07.2017, am comunicat scris prin adresa nr.1404/C/2017 din 07.07.2017
- La adresa nr. 4C-30/85 din data de 27 iulie 2017, prin care mi s-au adresat două întrebări de către comisie, am comunicat scris prin adresa nr.1404/C/2017 din 11.08.2017.
- La adresa nr. 4C-30/139 din data de 13.11.2017 privind invitația pentru data de 15.11.2017, am comunicat scris prin adresa nr.1404/C/2017 din 14.11.2017.

În raport cu aceste aspecte, s-a făcut o verificare din partea Inspecției Judiciare iar prin rezoluția cu nr. 4937/IJ/944/DIP/2017 a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori din 25.09.2017 s-a decis clasarea cu privire la presupuse abateri disciplinare și s-a reținut că „*refuzul repetat al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție de a se prezenta fizic în fața comisiei parlamentare nu întrunește elementele constituite ale abaterii disciplinare*”, precum și „*faptul că răspunsul formulat nu a corespuns așteptărilor și nu a fost lămuritor pentru comisia de anchetă nu este o condiție sine qua non care ar putea contura în sarcina procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție o eventuală încălcare a prevederilor legale și constituționale*”. Ca atare, s-a reținut că „*nu se constată o încălcare a dispozițiilor legale și a standardelor de conduită impuse magistraților*”.

Ca atare, ministrul Justiției nu poate aplica retroactiv efectele unei decizii a Curții Constituționale și să reproșeze unui magistrat că nu a prevăzut ce decizii vor fi pronunțate și cum vor fi motivate pentru a-și adapta comportamentul instituțional.

4. Decizia nr. 757/2017 a Curții Constituționale – parchetul/DNA nu au competența de a începe urmărirea penală în privința oportunității emiterii actelor administrative individuale

Ministrul Justiției a motivat că se impune revocarea din funcția de procuror șef deoarece „*în raport de dispozițiile legale care constituie temei al revocării, exercitarea conducerii unei instituții cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia se încadrează în motivele care justifică revocarea conducătorului instituției*”.

Această susținere a ministrului Justiției este infirmată chiar de Decizia nr. 757 din 23 noiembrie 2017 a Curții Constituționale care a constatat că „*nu există un conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte*”. Sunt relevante considerentele deciziei care menționează:

„Prin urmare, **organul de urmărire penală este singurul competent să aprecieze cu privire la îndeplinirea standardului de bănuială rezonabilă, atunci când decide aplicarea art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală...**Analizând acest aspect, Curtea constată nu este competentă să verifice dacă există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă pentru începerea urmăririi penale. **Decizia de a începe o urmărire penală in personam este o competență exclusivă a organului de urmărire penală, ce nu poate fi controlată, atât timp cât de plano nu vizează fapte care nu intră sub incidența legii penale [a se vedea, în același sens, și Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017]**”.

„Curtea reține, din studiul actelor dosarului, că, în cauză, **unitatea de parchet nu cercetează legalitatea hotărârilor de Guvern, ci o faptă/fapte săvârșită/săvârșite de o persoană/mai multe persoane care poate/pot cădea sub incidența legii penale...**Însă, modul de instrumentare a cauzei nu poate fi verificat pe calea art. 146 lit. e) din Constituție, rezultă că nu este de competența Curții Constituționale cenzurarea deciziei organului de urmărire penală să înceapă o urmărire penală in personam.”

Decizia Curții Constituționale vizează un dosar care se află în instrumentare pe rolul Direcției Naționale Anticorupție.

Ministrul Justiției a menționat în acest raport că „*parchetele/DNA nu au competența de a începe urmărirea penală în privința oportunității emiterii actelor administrative individuale*”, iar aceleași afirmații au fost făcute și în spațiul public.

Astfel, la data de 26 septembrie 2017 am sesizat Consiliului Superior al magistraturii să analizeze declarațiile publice al ministrului Justiției cu privire la ancheta Direcției Naționale Anticorupție, iar Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a decis prin Hotărârea nr. 1472 din 19 decembrie 2017 că *declarațiile ministrului Justiției prin care acesta a susținut că procurorii DNA nu investighează fapte ce reprezintă încălcări ale legii penale au fost de natură a afecta independența sistemului judiciar*.

Ca atare, **Consiliul Superior al Magistraturii a statuat că tocmai ministrul Justiției este cel care și-a depășit competențele**, iar Curtea Constituțională a decis că procurorii nu au fost în conflict de natură constituțională prin investigațiile în dosarul la care s-a făcut referire în cuprinsul deciziei.

Reluarea acestor critici formulate la adresa unui dosar în curs de soluționare, în care legalitatea deciziilor procurorului a fost constatată de către Curtea Constituțională, reprezintă o formă nepermisă de presiune la adresa magistratului, căruia i se sugerează, de către ministrul Justiției, soluția pe care ar trebui să o dispună în cauză.

5. Acreditarea competenței DNA de evaluare a aspectelor de oportunitate a elaborării unor hotărâri de Guvern.

Ministrul Justiției a motivat prin aceea că, în comunicatul Direcției Naționale Anticorupție privind un dosar penal au fost efectuate următoarele mențiuni: „*au fost încălcate prevederile Constituției României, cele ale Legii organice 213/1998, ale Legii 107/1996 și cu O.U.G. 107/200...De asemenea, au fost încălcate o serie de dispoziții ce reglementează normele de tehnică legislativă, aspect semnalat în repetate rânduri de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției, în perioada premergătoare adoptării hotărârii. a inițiat și promovat H.G. cu încălcarea procedurii de la nivelul Guvernului pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de acte normative.*”

Ministrul Justiției a motivat că prin aceste afirmații „*DNA s-a erijat în evaluator, fără nici o distincție, inclusiv asupra aspectelor de oportunitate a elaborării unor hotărâri de guvern*”, ceea ce „*susține aceeași exercitare a conducerii instituției cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia*”. La data de 22 septembrie 2017 a fost emis comunicatul de presă înregistrat cu nr. 906/VIII/3 pe site-ul instituției ca răspuns la solicitările formulate de reprezentanți ai mass media¹⁰, prin care a fost adus la cunoștința publicului că procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție au dispus extinderea urmăririi penale față de mai mulți suspecti în cauză, precum și faptul că, în conformitate cu prevederile legale și constituționale, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție a transmis procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție referatul cauzei, în vederea sesizării Camerei Deputaților, pentru formularea cererii de efectuare a urmăririi penale față de P.R., deputat în Parlamentul României, fost ministru, în legătură cu săvârșirea complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, în exercitarea funcției ministeriale.

Comunicatul de presă a fost emis cu respectarea dispozițiilor legale naționale și comunitare în materia comunicării publice și cuprinde explicativ, pe scurt descrierea faptelor pe un ton neutru, fără elemente ce ar putea sugera o poziție subiectivă, așa încât în mod evident nu au fost depășite limite îndatoririlor profesionale de informare a opiniei publice.

Această descriere a situației de fapt nu poate constitui „*exercitare a conducerii instituției cu încălcarea limitelor de competență ale acesteia*” întrucât aceasta este acuzația stabilită de procuror și singura în măsură să cenzureze acuzația este instanța de judecată competentă să soluționeze cauza.

Din analiza conținutului comunicatului se poate constata cu ușurință că nu se face nicio referire la oportunitatea hotărârii de guvern, ci la suspiciunile referitoare la adoptarea acesteia cu încălcarea unor norme legale imperative. Este inexplicabilă referirea ministrului la aspecte de oportunitate, care nu se regăsesc în cuprinsul comunicatului.

Așa cum am arătat mai sus aprecierile ministrului Justiției cu privire la investigațiile procurorilor în această cauză au fost de natură să afecteze independența sistemului judiciar.

6. Lipsa de asumare a unei încălcări a dispozițiilor constituționale și legale, respectiv a corectării unei astfel de conduite

Ministrul Justiției a motivat că DNA a retras comunicatul de presă amintit mai sus și această împrejurare constituie temei de revocare întrucât este „*un comportament de neasumare a unei erori în conducerea instituției*”.

Această afirmație nu este reală.

Comunicatul de presă a fost postat la data de 22 septembrie 2017 pe site-ul instituției „<http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=8375>” și nu a fost retras, fiind și în prezent pe site în aceeași formă.

7. Încălcarea principiilor care guvernează exercitarea funcției de conducere a unei autorități publice. „Performanța” procurorului șef de a determina Curtea Constituțională să explice pe larg că instituția DNA nu este nici Guvern, nici Parlament, nici Curtea Constituțională, nici instanță de judecată și că în calitate de conducător al acestei instituții trebuie să respecte competențele legale ale DNA, precum și să aibă o conduită constituțională loială

Ministrul Justiției motivează că „*au existat trei conflicte de natură constituțională*” care „*demonstrează refuzul cooperării loiale de către procurorul șef al DNA*” și „*constatăm folosirea nelegală a resurselor umane și materiale în sensul deturnării Direcției Naționale Anticorupție de la scopul și competențele sale legale.*”

Motivarea din raport a ministrului Justiției pleacă de la mențiuni cuprinse în „*Avizul privind compatibilitatea cu principiile constituționale și statul de drept acțiunilor Guvernului României cu privire la alte instituții ale statului și Ordonanța de urgență a Guvernului de modificare și completare a Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului în România.*”

„*Acest aviz nu are nici o legătură cu instituțiile din sistemul judiciar și cu atât mai mult nu are legătură cu Direcția Națională Anticorupție sau cu acțiunile procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.*”

Acest aviz vizează acțiunile derulate de Guvern cu privire la alte instituții și este emis în anul 2012 neavând nici o legătură cu situațiile explicate de ministrul Justiției referitoare la conflictele juridice de natură constituțională.

Cu privire la cele 3 decizii ale Curții Constituționale îmi mențin argumentele de mai sus prezentate la punctele 1- 4.

Referitor la „*folosirea nelegală a resurselor umane și materiale în sensul deturnării Direcției Naționale Anticorupție de la scopul și competențele sale legale*”, apreciez că acestea sunt afirmații nereale, nesuținute de nici măcar un argument credibil și obiectiv.

Modul în care am organizat activitatea și modul în care s-au folosit resursele umane și materiale sunt explicate pe larg în raportul de activitate managerială pe care l-am depus.

8. Comportament excesiv de autoritar, discreționar, contrar obligațiilor de rezervă și deontologice impuse magistraților

Ministrul Justiției motivează că, în *Raportul Direcției de inspecție judiciară pentru procurori privind controlul efectuat în baza Ordinului nr. 71 din 3 iulie 2017 al inspectorului șef al Inspecției Judiciare* au fost consemnate;

- a. „indicii cu privire la săvârșirea referitoare la obstrucționarea activității de inspecție a inspectorilor judiciari prin orice mijloace” (a se vedea pag 148 și 160 din raport).
- b. „prin hotărârea secției de procurori s-au constatat deficiențe la nivelul managementului instituției”
- c. „comportament autoritar către discreționar” întrucât în comisia de interviuri pentru recrutarea procurorilor din DNA „s-a autodesemnat” și „a desemnat și un consilier care are calitatea de judecător”

Raportul privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente, de către conducerea structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție înregistrat cu nr. 5115/IJ/982/DIP/2017 a fost emis în 15 septembrie 2017.

Ministrul Justiției a preluat în evaluarea sa forma inițială a raportului Inspecției Judiciare, (așa cum rezultă din link-ul postat în cuprinsul raportului) și **nu forma adoptată prin Hotărârea cu nr. 686 din 31 octombrie 2017 care a eliminat o parte din constatările și concluziile inspectorilor judiciari.**

Cu privire la motivele care stau la baza propunerii de revocare este de menționat:

- a. Referitor la *presupunerea că aș fi obstrucționat activitatea de inspecție* a inspectorilor judiciari arăt că, înainte de finalizarea dezbaterilor privind raportul de control în cadrul Secției pentru procurori, am trimis obiecțiuni prin care am arătat că **afirmațiile potrivit cărora aș fi obstrucționat activitatea de control sunt neadevărate și am prezentat documente în acest sens.**

Astfel, la pagina 148 în raportul de control la care face trimitere ministrul Justiției s-a reținut că, împreună cu consilierul personal și un procuror șef serviciu aș fi obstrucționat activitatea de control a unor dosare de la Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție. Așa cum am menționat și în obiecțiuni, dosarele procurorului M.I.M **au fost verificate în cadrul activităților de control de către inspectorul judiciar H.M, fiind întocmită o listă scrisă personal de acest inspector cu dosarele pe care le-a cerut spre verificare, precum și cu bifarea dosarelor verificate.** Vă depun copia înscrisului realizat personal de inspectorul judiciar H.M care dovedește că dosarele cerute spre verificare au fost verificate.

Inspecția judiciară a demarat verificări cu privire la această situație și până în prezent nu am primit comunicarea soluției dispuse.

Referitor la pretinsa acțiune de obstrucționare activității de control descrisă la pagina 160 din raport menționez că **s-au efectuat verificări de către Inspecția Judiciară** iar prin rezoluția cu nr. 7044/IJ/1469/DIP/2017 a Direcției pentru inspecția judiciară pentru procurori din 20 decembrie 2017 **s-a clasat sesizarea din oficiu întrucât nu s-a comis nici un act de obstrucționare a controlului.**

În ceea ce privește susținerea că „prin hotărârea secției de procurori s-au constatat deficiențe la nivelul managementului instituției” arăt că, prin **Hotărârea nr. 686 din 31 octombrie 2017 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii** s- a decis că **activitatea managerială a conducerii Direcției Naționale Anticorupție a fost eficientă**, inclusiv din perspectiva procurorului șef al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, precum și a procurorului șef adjunct direcție care a coordonat activitatea acestei secții.

La fila 24 din Hotărârea nr. 686 din 31 octombrie 2017 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii **sunt eliminate constatările inspectorilor judiciari cu privire la această secție întrucât „sunt constatări personale ale unor inspectori judiciari...reprezintă simple aprecieri subiective fără bază factuală și care exced tematicii de control.”**

Cu privire la susținerea că a existat un „comportament autoritar către discreționar” aceasta este **total subiectivă, nereală și nu se bazează pe nici un motiv obiectiv.** Se justifică această afirmație prin aceea că procurorul șef „s-a autodesemnat” în comisia de interviuri pentru recrutarea procurorilor din DNA și „a desemnat și un consilier care are calitatea de judecător” să facă parte din această comisie.

Conform art. 87 alin. 6 din Legea nr. 304/2004, Comisia de interviu este numită prin ordin al procurorului șef și este formată din 3 procurori din cadrul direcției. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii. Comisia constituită pentru interviul din 26.01.2017 a avut în componență 3 procurori din direcție și alți specialiști (consilier al procurorului șef care este și formator al Institutului Național al Magistraturii și un psiholog), conform legii. De asemenea, comisia constituită pentru interviul din 26.04.2017 a avut în componență din 3 procurori din direcție și alți specialiști (consilier al procurorului șef, care este și formator al Institutului Național al Magistraturii și un psiholog), conform legii.

Controlul Inspecției Judiciare a reținut în mod eronat că din cele două comisii la care se face referire au făcut parte doi procurori și un judecător, **fiind evident că au făcut parte trei procurori, un psiholog și un judecător –formator al Institutului Național al Magistraturii.**

Astfel, prin raportare la cerința art. 87 alin. 6 din Legea nr. 304/2004, **nu există nicio abatere de la dispozițiile legale menționate**, iar **numirea conform legii a unei comisii de interviuri nu poate fi apreciată drept „comportament autoritar”**. Referitor la „auto desemnarea” în comisia de interviu procurori și la „aparenta lipsă de imparțialitate” în procedura selecției și numirii procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, trebuie să precizăm că au fost respectate în totalitate dispozițiile art. 3 alin. 3 din OUG 43/2002 și art. 85 din Legea nr. 304/2004.

Nu există niciun text de lege care să interzică procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție să facă parte din comisiile de interviu a personalului recrutat. De altfel, la pagina 429 din raportul Inspecției Judiciare unde se analizează modul de îndeplinire al atribuțiilor prevăzute în Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție **se reține ca activitate îndeplinită „participarea procurorului șef la două interviuri de selectare a procurorilor din direcție” fără a se reține însă că nu s-au respectat dispozițiile legale sau că nu ar fi fost legală o astfel de participare.**

Mai mult, inspecția judiciară a efectuat și o altă verificare privind desemnarea „consilierului care are calitatea de judecător” să facă parte dintr-o comisie de verificare a unor dosare, iar prin rezoluția cu nr. 7045/IJ/1470/DIP/2017 a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori emisă în 15.11.2017 s-a constatat că nu s-a încălcat nici o dispoziție legală.

9. Implicarea în anchetele altor procurori, anchete realizate cu încălcarea competențelor constituționale

Ministrul Justiției motivează că „*declarațiile publice de notorietate relevă comportament excesiv de autoritar*” referind-se la o declarație „*mi-am asumat acest dosar*”. Simplele declarații publice privind o anumită situație nu pot echivala cu un „*comportament excesiv de autoritar*” dacă nu sunt însoțite și de dovezi sau alte motive obiective.

Ministrul Justiției se prevalează de un document care nu a fost încă aprobat prin procedura prevăzută de lege și ca atare neconfirmat din punctul de vedere al corectitudinii și obiectivității.

Referitor la anumite susțineri efectuate cu ocazia unui interviu la un post de radio am explicat că am folosit expresia „*mi-am asumat dosarul*” în sensul strict prevăzut de atribuțiile mele profesionale, adică acelea de a verifica legalitatea actelor emise de către procurori. Conform Codului de procedură penală și ale Regulamentului de ordine interioară al DNA.

Și am explicat că, **în dosarul despre care se face vorbire în raport, am verificat legalitatea actelor emise potrivit legii și în procedurile prevăzute de Codul de procedură penală**, astfel că ceea ce a făcut procurorul în mod legal mi-am asumat și eu.

Desigur, că o astfel de expresie eliminată din context poate fi interpretată în orice fel și, în lipsa unei precizări clare a declarației publice (postul de televiziune sau radio, minutul, fraza dintr-un interviu publicat în scris) sugerează o manipulare a conținutului mesajului real.

În calitate de șef al Direcției Naționale Anticorupție, eu îmi asum dosarele instrumentate de colegii mei procurori, atunci când ele au fost soluționate cu respectarea legii și a procedurilor judiciare. În această cauză am verificat legalitatea soluției dispuse, potrivit Regulamentului de ordine interioară al DNA și ca atare, mi-am și asumat-o.

Cu privire la eventuale încălcări ale legii referitoare la normele de competență a fost efectuată o verificare din partea Inspecției Judiciare, iar prin rezoluția nr. 1704/IJ/319/DIP/2017 a Direcției de inspecție judiciară pentru procurori emisă în data de 6 iunie 2017, s-a dispus clasarea față de procurorul șef al DNA cu privire la presupuse abateri disciplinare.

10. Prioritizarea soluționării dosarelor cu impact mediatic. Atitudini nedemne. Încălcarea standardelor minimale de etică și deontologie ale unui magistrat.

Ministrul Justiției motivează că „*a fost publicat la data de 12 ianuarie 2018 un comunicat de presă potrivit căruia Inspecția Judiciară care a exercitat acțiunea disciplinară față de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție și își întemeiază motivul de revocare pe „un comportament vădit neconstituțional și nelegal contrar statutului procurorului într-un stat de drept și lipsa unor veritabile aptitudini manageriale”*”.

Aceste motive sunt vădit subiective și neîntemeiate. Nu sunt expuse criteriile pe baza cărora a stabilit ministru Justiției „*aptitudinile*” sau „*comportamentul*” pe care l-am avut în activitatea profesională sau în relațiile cu personalul din Direcția Națională Anticorupție.

Ministrul Justiției își bazează concluziile pe un act emis de Inspecția Judiciară care nu este definitiv și nu produce consecințe juridice, acțiunea disciplinară nefiind finalizată în procedura prevăzută de lege.

Ministrul Justiției nu își poate însuși acuzațiile Inspecției Judiciare și nu le poate da valoare de adevăr, ignorând apărările și probele pe care le-am formulat în această procedură disciplinară.

Din simpla lecturare a acțiunii disciplinare rezultă că **au fost audiați procurorii prezenți la ședință, care au infirmat ceea ce ministrul Justiției a menționat în acest raport.**

Din probele administrate rezultă că: **nu am combătut efectele negative generate de Decizia Curții Constituționale nr. 68/2017, nu mi-am exprimat dezacordul cu privire la caracterul legal, definitiv și general obligatoriu al acesteia, nu am folosit exprimări inadecvate la adresa Curții Constituționale, nu am folosit un ton superior și agresiv față de colegii procurori, nu am solicitat instrumentarea urgentă a unor dosare „cu miniștrii”, pentru scopul impactului mediatic**, ci în cadrul ședinței au fost dezbateri, puncte de vedere, discuții profesionale despre efectele deciziei Curții Constituționale asupra cauzelor de abuz în serviciu, operativitatea dosarelor vechi, cauzele care determină întârzieri în soluționarea dosarelor.

Din simpla citire a **filelor 33 și 34** a documentului emis de Inspekția Judiciară rezultă **concluziile scrise ale expertizei tehnice** făcute de Institutul Național de Criminalistică și anume că: **înregistrările pe care își întemeiază inspectorii judiciari concluzia audio nu sunt originale/autentice și au suferit cel puțin o modificare, au fost identificate elemente caracteristice de editare (modificări ale conținutului înregistrărilor).**

Este inexplicabil modul în care ministrul Justiției a eliminat concluziile unei probe științifice, fără a avea acces la vreun înscris din dosarul cauzei.

În cadrul controlului efectuat de Inspekția Judiciară în 2017 la Direcția Națională Anticorupție a fost audiat personalul direcției: procurori, polițiști, specialiști, grefieri. Declarațiile au fost înaintate Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii în cadrul procedurii de aprobare a raportului de inspekție și pot fi consultate pentru a se evalua modul în care am relaționat cu colegii.

Ca atare, nu există nici o dovadă că dosarele ar fi fost prioritizate în funcție de impactul mediatic. Dosarele sunt soluționate în funcție de criteriile obiective:

- vechimea acestora (data înregistrării, data prescrierilor faptelor), controalele dispuse vizând stadiul de soluționare al cauzelor mai vechi de 1 an de la înregistrare;
- măsurile preventive dispuse în cauză, având în vedere durata limitată a acestor măsuri în cursul urmăririi penale ;
- administrarea probelor, mai ales în cazurile în care se dispun expertize tehnice, rapoarte de constatare sau se formulează cereri de asistență judiciară internațională;

- prejudiciile cauzate și riscul producerii unor alte prejudicii dacă persoanele suspectate nu sunt trimise în judecată.

11. Contestarea actelor și autorității Curții Constituționale

Ministrul Justiției motivează că, „în cadrul unor evenimente publice procurorul șef al DNA a învinovățit Curtea Constituțională punând pe seama deciziilor pronunțate de aceasta pretinsa imposibilitate a DNA de urmărire a unor fapte”, motivul revocării fiind acela că „procurorul șef a contestat însăși Constituția țării”¹¹.

În dezvoltarea argumentelor ministrul Justiției amintește anumite pasaje dintr-o prezentare pe care am susținut-o în 23 noiembrie 2017 la Forumul România-Moldova. Am fost invitată de ministrul Justiției să particip la această activitate profesională la care erau prezenți reprezentanți ai instituțiilor din justiție din România și Moldova.

În cadrul prezentării am descris mecanismele de comitere a faptelor de fraude în achiziții publice identificate în investigațiile direcției, ocazie cu care am prezentat și date statistice și moduri de operare.

În acest context am explicat **efectele pronunțării acestei decizii asupra activității procurorilor anticorupție**. Este normal în cadrul profesional să schimbăm opinii cu privire la modul de aplicare a legislației, efectele deciziilor Curții Constituționale sau să discutăm despre nevoia de a modifica anumite dispoziții legale.

Nu am emis nici o judecată de valoare cu privire la decizie și nu am exprimat nici un fel de opinie critică sau laudativă la adresa motivării sau a dispozițiilor deciziei.

Astfel, am precizat în prezentare: „Pe lângă concluziile acestui studiu pe decizii definitive ale instanțelor de judecată, doresc să vă prezint și câteva opinii legate de legislație, mai ales în contextul în care există acum o largă dezbateră în societate despre abuzul în serviciu.”

Așadar, aprecierile legate de cadrul normativ au fost exprimate în contextul dezbaterilor publice privind redefinirea abuzului în serviciu sau instituirea unui prag minim la această infracțiune, **nefiind interzis de nici o lege să exprimi un punct de vedere cu privire la modul în care poate să fie sau nu modificată legislația.**

Am precizat totodată că o consecință a respectării deciziei Curții Constituționale este faptul că s-au soluționat cu clasare un număr de 245 de dosare și a rămas nerecuperat un prejudiciu de 188 milioane de euro. În acest fel am făcut **o analiză a impactului pe care decizia Curții Constituționale a avut-o în ceea ce înseamnă investigarea unui fenomen infracțional și nu am criticat în nici un fel decizia**. Clasarea acelor cauze a rezultat strict din aplicarea dispozițiilor Curții Constituționale și nu a avut nici un fel de legătură cu eficiența sau ineficiența investigațiilor, tocmai având în vedere caracterul obligatoriu al deciziilor constituționale.

Faptul că am precizat la dezbateri profesionale sau publice opinia cu privire la anumite propuneri de modificare a legislației nu poate fi interpretat ca un „refuz ferm al unei schimbări de politică legislativă”. Este relevant faptul că **însuși ministrul Justiției a inițiat o dezbateră publică privind redefinirea abuzului în serviciu** în acord cu deciziile Curții Constituționale nr. 405/2016 și 392/2017, în acest sens fiind organizate evenimente chiar la sediul Ministerului Justiției¹².

Din acest motiv, în cadrul prezentării am susținut că există o dezbateră publică, am arătat ce a decis Curtea Constituțională și care au fost efectele acestei decizii.

De altfel, evaluarea impactului pe care l-au avut modificările legislative asupra activității a fost decisă de Consiliul Superior al Magistraturii care a stabilit că acest capitol trebuie să se regăsească în structura recomandată pentru rapoartele de bilanț ale instanțelor și parchetelor.

Astfel, Hotărârea nr. 1265 din 24 noiembrie 2015 a Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit structura recomandată pentru rapoartele de bilanț ale instanțelor și parchetelor pentru anul 2016. În această structură a fost stabilit „Capitolul II – principalele modificări legislative cu impact asupra activității parchetului în anul 2015”¹³.

Ca urmare, în raportul de activitate al Direcției Naționale Anticorupție pentru anul 2015 a fost consemnat :

„Decizia CCR nr. 641 din 11 noiembrie 2014 cu privire la caracterul public și oralitatea procedurii desfășurate în camera preliminară, ale cărei efecte au fost resimțite începând cu anul 2015, a determinat creșterea semnificativă, cu peste 40%, a numărului de participări în ședințele de judecată pentru procurorii din cadrul Secției judiciare. În lipsa unei soluții legislative cu privire la modul în care urmează să se desfășoare procedura în camera preliminară, diferite instanțe au adoptat practici diferite, fiind astfel esențial ca Parlamentul să adopte inițiativa legislativă deja promovată de Ministerul Justiției cu privire la modificarea art. 345 – 348 din Codul de procedură penală.¹⁴”

Evaluarea impactului modificărilor legislative și implicit al Deciziilor Curții Constituționale reprezintă o preocupare firească și necesară pentru conducătorul unei instituții, care trebuie să ia decizii cu privire la modul de utilizare a resurselor în funcție de aceste efecte.

Realizarea permanentă a unor asemenea evaluări reprezintă, astfel, o exercitare normală a atribuțiilor manageriale și nu poate constitui un motiv de revocare din funcția de conducere.

12. Contestarea autorității și actelor parlamentului

Ministrul Justiției a motivat că, în interviuri acordate pentru postul BBC, Euronews și ziarul Libertatea, procurorul șef a susținut că „modificările legislative discutate în Parlament sunt un pretext pentru a elimina capacitatea organelor de urmărire penală de a descoperi și dovedi infracțiuni”.

În toate interviurile pe care le-am acordat jurnaliștilor români sau străini am răspuns la întrebări respectând legea și codul deontologic al procurorilor.

Niciodată nu am contestat în opiniile prezentate public autoritatea altei instituții a statului. Faptul că am exprimat opinii cu privire la propuneri de modificare legislativă nu poate constitui o contestare a autorității actelor parlamentului.

Cu privire la propunerile de modificări legislative, în cursul anului 2017 am publicat mai multe comunicate de presă ale instituției în care am prezentat punctul de vedere al procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție cu privire la acestea, opiniile și observațiile fiind transmise și instituțional Consiliului Superior al Magistraturii și Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție¹⁵.

Referitor la afirmația că **modificările legislative sunt un pretext pentru a elimina capacitatea organelor de urmărire penală de a descoperi și de a dovedi infracțiuni**, este cuprinsă în comunicatul de presă emis în data de 14 decembrie 2017 cu privire la propunerile de modificare și completare a dispozițiilor Codului de procedură Penală și Codului Penal prin raportare la transpunerea Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016, precum și în interviurile pe care le-am dat ulterior.

Această afirmație a fost explicată chiar în conținutul comunicatului de presă cu nr. 1182/VIII/3 din 14 decembrie 2017 și am explicat atât în interiorul comunicatului, cât și ulterior în interviurile date presei.

Redau conținutul integral al comunicatului pentru a motiva afirmația făcută:

„Potrivit ordinii de zi a ședinței Comisiei Speciale Comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul Justiției, în data de 14 decembrie 2017, au loc dezbateri privind **propunerile de modificare și completare a dispozițiilor Codului de procedură Penală și Codului Penal prin raportare la transpunerea Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.**

Aceste modificări vor avea un efect devastator asupra anchetelor penale, deoarece elimină instrumentele legale indispensabile prin care organele de anchetă pot investiga infracțiunile. În realitate toate garanțiile pe care le implică Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 sunt deja prevăzute în legislația internă. **Așadar, Directiva este folosită doar ca un pretext pentru a elimina capacitatea organelor de urmărire penală de a descoperi și de a dovedi infracțiuni, iar scopul acestor modificări nu are nicio legătură cu prezumția de nevinovăție.**

Astfel,

Modificarea art. 307 alin. 2 Cod procedură penală va obliga procurorii ca imediat după înregistrarea unei sesizări care privește o persoană determinată să o anunțe pe aceasta și să îi permită să asiste la actele efectuate. În acest mod, nu vor mai putea fi administrate mijloace de probă care presupun confidențialitate, precum înregistrările telefonice sau ambientale, perchezitii domiciliare sau informatice ori prinderi în flagrant. Modificarea art. 83 Cod procedură penală care dă dreptul suspectului și inculpatului să asiste la audierile martorilor va îngreuna efectuarea urmăririi penale, având în vedere că în numeroase situații **martorii vor fi intimidați de prezența autorului infracțiunii, mai ales în situațiile în care se află în relație de subordonare față de acesta**, cum se întâmplă în situația infracțiunilor de abuz în serviciu și corupție. În prezent, legea dă dreptul avocatului să asiste la aceste audieri, garanție absolut suficientă pentru a dreptul la apărare al persoanei cercetate.

Prin modificarea art. 267 alin. 2 Cod procedură penală, procurorii vor fi privați de un instrument indispensabil în investigarea infracțiunilor și anume accesul rapid la informații pentru a putea acționa eficient pentru descoperirea faptelor. Trebuie menționat că orice instituție este obligată să comunice organelor de urmărire penală orice informații necesare în cadrul unei anchete, iar prin accesul la bazele de date crește doar viteza de reacție pentru identificarea rapidă a autorilor unei infracțiuni. Nu poate fi condiționat accesul procurorului și al polițistului la instrumente investigative de acordarea aceluiași drept și autorilor infracțiunilor. Dreptul la apărare presupune garanții pentru persoana cercetată, nu tăierea instrumentelor la care are acces organul de urmărire penală, pentru a-l împiedica să descopere infracțiunile săvârșite.

Modificarea art. 273 Cod procedură penală dezincriminează practic infracțiunea de mărturie mincinoasă, **cu efect inclusiv asupra tuturor cauzelor aflate pe rol având ca obiect această infracțiune**, prin aplicarea principiului legii penale mai favorabile. Va fi extrem de dificilă, chiar imposibilă aflarea adevărului, în condițiile în care martorii vor ști că pot minți fără să aibă nicio consecință, având impunitate.

Modificarea art. 542 Cod procedură penală **introduce o răspundere obiectivă a magistratului, în toate situațiile, pentru că acțiunea în regres nu mai este condiționată de dovedirea relei credințe sau a gravei neglijențe, așa cum este în reglementarea actuală.**

Introducerea art. 542 alin. 1¹ Cod procedură penală reglementează **o nouă formă a infracțiunii de abuz în serviciu, doar pentru magistrați și incriminează inclusiv săvârșirea faptei din culpă indiferent de natura obligației încălcate.** Această formă a infracțiunii de abuz în serviciu reprezintă o discriminare evidentă față de toate celelalte categorii sociale care sunt sancționate doar dacă acționează cu intenție și doar dacă încalcă prevederi dintr-o lege.

Prin modificarea art. 364 Cod procedură penală devine practic imposibilă condamnarea în lipsă a unei persoane.

Prin modificarea art. 335 Cod procedură penală, o soluție inițială de clasare nu va mai putea fi infirmată după 6 luni, chiar dacă ar apărea probe noi care ar dovedi că persoana a săvârșit în realitate infracțiunea pentru care a fost cercetată. Există numeroase situații în care sunt descoperite noi mijloace de probă după dispunerea unei soluții de clasare în cauze care vizează infracțiuni dintre cele mai grave, însă autorii acestor fapte nu vor mai putea fi trași la răspundere penală.

Prin modificarea art. 223 alin.2 Cod procedură penală nu vor mai putea fi arestați preventiv autorii infracțiunilor de corupție, evaziune fiscală, spălare de bani, chiar dacă lăsarea lor în libertate ar prezenta pericol pentru ordinea publică. Mai mult, nu vor mai putea fi arestați preventiv autorii infracțiunilor contra capacității de apărare a României, infracțiuni de genocid, contra umanității și de război, dacă comit aceste infracțiuni fără violență. Prin această modificare se realizează o discriminare evidentă între autorii acestor fapte și cei ai unor infracțiuni mai puțin grave (falsificare de monedă) și se poate da naștere unei stări de insecuritate în societate.

Modificarea art. 139 Cod procedură penală vor duce la eliminarea, dintre mijloacele de probă, a înregistrărilor realizate cu respectarea legii, ceea ce va îngreuna dovedirea infracțiunilor.

Modificarea art. 168 Cod procedură penală va duce la imposibilitatea de a folosi, într-o altă cauză, rezultatele unei percheziții informatice și va îngreuna dovedirea unor infracțiuni, fără nici un argument obiectiv. Nu se poate justifica excluderea unor probe care au fost administrate cu respectarea legii și în baza autorizației unui judecător.

Introducerea art. 4 alin. 3, 4 Cod procedură penală realizează o evidentă discriminare între autorii unor infracțiuni și dreptul publicului de a avea acces la informații de interes public. Aceste reglementări contravin jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), Recomandării (2003) 13 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, Rezoluției nr. 428/1970 adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei privind obligația statelor de a asigura accesul oricărei persoane interesate și mass-media la informații de interes public. Cercetările efectuate în cauze de corupție, spălare de bani, evaziune fiscală, cauze de violență etc reprezintă informații de interes public, așa încât, restricția echivalează cu încălcarea dreptului publicului de a avea acces la informații publice.”

Exprimarea unor opinii privind efectele prin care anumite modificări ale legii vor influența activitatea procurorilor nu este interzisă de lege și nici de codul deontologic.

Libertatea de opinie e una dintre valorile esențiale ale unui stat democratic, iar limitele în care acest drept poate fi exercitat de către un magistrat a fost analizat în doctrina juridică, unde s-a arătat că „nu constituie manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului Justiției punerea de către magistrat în discuția publică a unei chestiuni care privește sistemul judiciar deoarece aceasta este deschisă unei dezbateri publice”.¹⁶

13. Critici vehemente formulate cu privire la unele propuneri de modificare legislativă, soluțiile legislative au fost dovedite ulterior ca fiind constituționale

Ministrul Justiției invocă două argumente:

a. procurorul șef a formulat „critici vehemente cu privire la propunerea legislativă de înființare a Secției pentru investigarea infracțiunilor din Justiție, or Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea acestei modificări legislative”,

b. „afirmațiile de o gravitate fără precedent și nereale au afectat iremediabil imaginea României”

a. Cu privire la **opiniile exprimate în spațiul public** referitoare la propunerile de modificare a legislației îmi mențin argumentele prezentate mai sus la punctul 12.

Împrejurarea că o propunere legislativă nu încalcă Constituția nu înseamnă că această este oportună și că va duce la eficientizarea sistemului judiciar. Nicio prevedere constituțională nu interzice legiuitorului să dezincrimineze infracțiuni sau să desființeze instituții, dar asta nu înseamnă că persoanele interesate nu își pot exprima opinia cu privire la efectele pe care aceste dispoziții le vor avea asupra sistemului.

În esență, prin argumentele invocate, ministrul Justiției solicită sancționarea unui delict de opinie, în condițiile în care dreptul a formula critici, inclusiv vehemente, în cadrul unei dezbateri publice, reprezintă unul dintre elemente fundamentale ale unei societăți democratice.

În ceea ce privește strict opiniile prezentate cu privire la „propunerea legislativă de înființare a Secției pentru investigarea infracțiunilor din Justiție” **îmi mențin punctul de vedere că înființarea acestei secții nu este oportună și nici necesară.**

Crearea unei direcții specializate pentru cercetarea magistraților nu a fost justificată de apariția unei situații obiective ce ar necesita o schimbare de politică penală și nici nu a fost discutată în cadrul sistemului judiciar. Datele statistice privind condamnările definitive arată că faptele de corupție comise de magistrați nu reprezintă un fenomen aparte în comparație cu alte categorii, nici prin tipologii, nici ca număr: astfel, în perioada 2005 – august 2017, s-au pronunțat decizii de condamnare definitivă față de un număr de 88 de magistrați (44 procurori, 43 de judecători și un magistrat asistent), majoritatea pentru infracțiuni de luare de mită și trafic de influență, comparativ un număr de 575 de ofițeri și agenți de poliție, 121 lucrători vamali, 106 primari de comune, orașe și de municipii condamnați definitiv în perioada 2005 – 2016.

Nu am exprimat niciodată opinia că înființarea unei *Secții pentru investigarea infracțiunilor din Justiție* ar fi neconstituțională. **Faptul că Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018 a Curții Constituționale a constatat constituționalitatea acestei modificări legislative nu înseamnă că automat ea devine oportună sau necesară și este obligatoriu a fi înființată o astfel de secție.**

De altfel, opinia susținută de procurorul șef privind propunerea legislativă de înființare a Secției pentru investigarea infracțiunilor din Justiție a fost în concordanță cu avizul negativ pe care Consiliul Superior al Magistraturii l-a decis în urma consultărilor din sistemul judiciar.

Prin Hotărârea nr. 1148 din 9 noiembrie 2017, Consiliul Superior al Magistraturii a criticat înființarea acestei secții speciale pentru investigarea magistraților, considerând că nu se justifică și ar însemna „un tratament juridic și procedural diferit pentru categoria magistraților”¹⁷.

Totodată, dacă acceptăm argumentele ministrului Justiției ar însemna că un magistrat nu are dreptul să emită o opinie cu privire la propuneri legislative, ceea ce ar putea duce la desființarea revistelor juridice, unde foarte mulți magistrați, alături de alți juriști își exprimă liber opiniile cu privire la diverse legi sau proiecte de legi.

b. Cu privire la „*afirmațiile de o gravitate fără precedent și nereale care au afectat iremediabil imaginea României*” menționez că sunt subiective și nu se bazează pe nici un criteriu sau argument obiectiv. Cum a stabilit ministrul Justiției *gravitatea afectării*?

Mai mult, aceste afirmații nu au nicio legătură cu exercitarea atribuțiilor manageriale la care se face referire pentru justificarea propunerii de revocare. Procurorul șef al DNA nu are sarcina de crea o imagine artificial pozitivă României, ci de a investiga infracțiuni de corupție și de a prezenta publicului, în mod obiectiv, rezultatele activității sale și provocările cu care se confruntă.

Înainte de a arăta aprecierile internaționale primite de Direcția Națională Anticorupție, ceea ce implicit înseamnă o imagine bună a României, sunt necesare câteva precizări prealabile referitoare la argumentele invocate în raportul de evaluare al ministrului Justiției:

- Ministrul Justiției a precizat că efectele declarațiilor date în anumite publicații sau televiziuni de către procurorul șef i-au impus „*să ofere explicații cu ocazia dezbaterii care a avut loc în Parlamentul European*” în data de 7 februarie 2017, precum și unui număr de „*9 ambasadori care au venit într-o singură zi la Ministerul Justiției*”.

Menționez că **nu doar procurorul șef al direcției sau Direcția Națională Anticorupție a criticat propunerile de modificare a legislației exemplificate de ministrul Justiției în raport, ci și alte instituții din sistemul judiciar, mii de magistrați, asociații profesionale ale procurorilor sau judecătorilor, aspecte care au fost de notorietate.**

Prin Hotărârea nr. 1148 din 9 noiembrie 2017 Consiliul Superior al Magistraturii s-a emis aviz negativ cu privire la aceste propuneri de modificare a legislației.

Îngrijorările exprimate de instituțiile europene și de ambasadele străine nu se bazează pe declarațiile unei persoane, ci pe analiza proprie a propunerilor legislative, **iar procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție nu are mijloace prin care să influențeze agenda Parlamentului European sau a ambasadorilor.**

- Ministrul Justiției a susținut că procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție „*a continuat cu această dezinformare, după cum urmează: asistăm la un festival disperat la inculpaților*”.

Cu privire la **această afirmație** arăt că ea este scoasă dintr-un context mai larg care **nu are legătură cu legile Justiției sau cu modificările legislative.** Cu ocazia unei conferințe de presă susținute în ziua de 14 februarie 2018 la sediul Direcției Naționale Anticorupție în care am abordat și **atacurile în spațiul publice ale unor persoane trimise în judecată sau condamnate în dosarele Direcției Naționale Anticorupție**, am susținut că „**asistăm la un festival disperat la inculpaților**” și am precizat:

„*Nu cred că acest atac este întâmplător, asistăm la un festival disperat al inculpaților, în care inculpații spun părți de adevăr. Aici nu este vorba despre Kovesi sau despre procurorul șef al DNA. Acest atac nu este despre Kovesi, ci despre procurorii care și-au făcut treaba în ultimii ani și vizează umilirea societății. Pentru ce suntem atacați? Pentru că ne-am făcut treaba?...Dacă ne uităm cine atacă vedem inculpați condamnați, trimiși în judecată, oameni care au bani, resurse, posibilități și care vor să decredibilizate justiția.*”

Consider că astfel de afirmații, privind modificările legislative sau **exprimarea unei opinii reale că inculpați trimiși în judecată sau condamnați atacă justiția nu sunt de natură să „creze o imagine falsă despre România” sau „a unui stat profund corupt”.**

Rezultatele pe care Direcția Națională Anticorupție le-a obținut în perioada în care am fost procuror șef au fost de natură să contribuie la o imagine pozitivă a României, în sensul că există o eficiență ridicată a instituțiilor care trebuie să combată corupția la nivel înalt.

În acest sens sunt relevante evaluările internaționale, din care amintesc doar o parte:

- **Raportul Comisiei către parlamentul European și Consiliu din data de 27 ianuarie 2016 privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare**¹⁸;

- „Bilanțul de activitate al instituțiilor implicate în combaterea corupției la nivel înalt este în continuare solid, incluzând cu regularitate puneri sub acuzare și soluționări ale unor cazuri care vizează politicieni de marcă și funcționari publici de nivel înalt. Direcția Națională Anticorupție (DNA) a raportat o creștere a numărului de sesizări din partea populației: acest lucru pare să reflecte încrederea publicului în instituție, care este evidențiată și de sondajele de opinie(..) Rezultatele obținute de principalele instituții judiciare și de integritate în ceea ce privește combaterea corupției la nivel înalt sunt în continuare impresionante.”

- **Raport al Comisiei către parlamentul European și Consiliu din data de 25 ianuarie 2017 privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare**¹⁹

„Rapoartele MCV au putut reflecta de-a lungul anilor un bilanț cu un caracter pozitiv în creștere constantă în ceea ce privește cercetarea și urmărirea cazurilor de corupție la nivel înalt și pronunțarea de hotărâri în astfel de cazuri, cu o clară accelerare după anul 2011...Direcția Națională Anticorupție (DNA) și Înalta Curte de Casație și Justiție (ÎCCJ) au înregistrat un bilanț impresionant în ceea ce privește rezolvarea cazurilor de corupție la nivel mediu și înalt.”

- **Raportul GRECO (Grupul de state contra corupției din cadrul Consiliului Europei) - „Runda a patra de evaluare. Prevenirea corupției cu privire la membrii parlamentului, judecători și procurori”** au fost evidențiate rezultatele obținute de Direcția Națională Anticorupție în combaterea corupției la nivel înalt²⁰:

„În același timp, organele de justiție penală - mai ales Direcția Națională Anticorupție, parte a Ministerului Public – demonstrează o hotărâre fără precedent de a combate infracțiunile legate de corupție care afectează instituțiile publice.”

Raportul anticorupție al Uniunii Europene²¹ a prezentat Direcția Națională Anticorupție ca **unul dintre cele 5 exemple de bune practici la nivelul întregii uniuni**, fiind menționat atât numărul mare de inculpați trimiși în judecată, cât și procentajul remarcabil de condamnări dispuse de instanțe.

14. Încălcarea rolului și locului procurorilor într-un stat de drept. Accreditarea unui alt statut al procurorului decât cel consacrat de Constituție

Ministrul Justiției a motivat că prin afirmații ale procurorului șef referitoare la modificările legislative privind statutul procurorilor: „*există o încercare de a crește autoritatea ministrului Justiției asupra activității procurorilor*” iar prin aceste declarații „*procurorul șef dispune altor instituții conduita de urmat*”. Cu privire la această motivare îmi mențin explicațiile de mai sus de la punctele 12 și 13. Opiniile exprimate în spațiul public privind anumite proiecte de legi nu înseamnă că a fost dispusă altor instituții o anumită conduită. Acesta este rostul dezbaterilor publice să se exprime puncte de vedere pro sau contra unor modificări pentru ca cel care decide în final să poată lua o decizie întemeiată pe argumente.

Opiniile pe care le-am exprimat în spațiul public privind independența procurorului au avut în vedere propunerile de modificare ale art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În forma actuală, art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că „procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii.”. Ca atare, există o garanție legală a independenței procurorilor în activitate.

Noul text propus era formulat „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului Justiției”, adică a fost eliminat principiul independenței procurorilor în activitate.

Astfel, prin modificările propuse se elimină garanția de independență prevăzută în legea specială, care constituie o premisă importantă atunci când vorbim de investigarea faptelor de corupție la nivel înalt sau de combaterea fenomenelor infracționale grave din societate.

15. Încercarea de a obține condamnări cu orice preț

Ministrul Justiției a motivat că procurorul șef „*a intrat, se pare într-un război personal*” cu alte instituții, politicieni și oamenii de afaceri, specificând că „*rolul procurorului nu este de a obține condamnări cu orice preț*”.

Competența de investigare a Direcției Naționale Anticorupție este strict stabilită de legiuitor și vizează faptele de corupție la nivel înalt, așa cum au fost stabilite tot de legiuitor.

Ca atare, rolul Direcției Naționale Anticorupție este acela de a efectua investigații privind fapte de corupție comise de persoane care dețin anumite funcții în instituțiile publice sau funcții de demnitate publică enumerate expres și limitativ în art. 13 alineatul 1 litera b din Ordonanța de Urgență nr. 43/2002²².

Având în vedere această competență stabilită prin lege nu se poate susține că procurorii care fac investigații în care sunt implicate astfel de persoane sau procurorul șef al direcției au „*se pare, un război personal*”.

Referitor la susținerile din raportul ministrului Justiției privind pretinse afirmații pe care le-aș fi făcut și care sunt verificate de Inspekția Judiciară, îmi mențin explicațiile de mai sus de la punctul 9.

Cu privire la **susținerile ministrului Justiției** care se bazează pe afirmațiile preluate de la pagina 182 a raportului de control a Inspecției Judiciare, respectiv „o parte din judecătorii curții de apel ... ca fiind mod de presiune” pentru a susține că „procurorul șef încearcă să obțină condamnări cu orice preț” arăt că acestea **sunt nefondate și de natură să inducă în eroare fiind scoase din contextul afirmațiilor inspectorilor judiciari.**

Această afirmație a inspectorilor judiciari nu este consemnată la fila 182, ci la fila 186 și vizează susținerea unui judecător de la Curtea de Apel București care a apreciat că, un procuror de ședință care la data controlului nu mai lucra în Direcția Națională Anticorupție, a formulat o cerere de recuzare și în opinia judecătorului cererea de recuzare „este un comportament pătimaș”. **Această afirmație din raportul de control al Inspecției Judiciare nu are nici o legătură cu activitatea managerială a procurorului șef și nici nu e de natură să dovedească faptul că se dorește cu orice preț să obțină condamnări.**

Cu privire la ultima susținere a ministrului Justiției de la acest punct, respectiv „**să nu neglijăm condamnările la care este expus statul român la Curtea Europeană a Drepturilor Omului ca urmare a unor astfel de acte și fapte**” aceasta nu este susținută de realitate fiind infirmată de **datele statistice comunicate de Agentul Governamental privind condamnările la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în dosarele instrumentate de Direcția Națională Anticorupție** înregistrate în perioada 2013 – 2017, respectiv:

În nici una dintre aceste decizii **nu s-a reținut vreo încălcare a legii de către procurorii DNA în perioada mai 2013- până în prezent, perioadă în care am exercitat funcția de procuror șef al DNA, astfel că nu se poate reține un astfel de motiv în susținerea revocării.**

16. Creșterea numărului de achitări, sporirea cheltuielilor, raportări eronate

Ministrul Justiției a motivat că:

- „rata de achitări este mai mare decât media națională”,
- „ponderea achitărilor” nu este corect calculată,
- „alocările bugetare per pe procuror sunt mai mari decât media Ministerului Public”.

Comparația rezultatelor Direcției Naționale Anticorupție cu alte structuri de parchet poate duce la concluzii eronate deoarece volumul de activitate, complexitatea cauzelor, tipul de infracționalitate investigată, resursele umane și fluctuația acestora pot influența evaluarea unor indicatori statistici.

Astfel, singura comparație relevantă este cu cea desfășurată în anii anteriori de Direcția Națională Anticorupție.

cu privire la **numărul de achitări** în anul 2016 și 2017

Astfel, față de 1.271 inculpați trimiși în judecată în cursul anului 2016, au fost achitați:

- 116 inculpați pe alte temeuri decât lipsa de pericol social și Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016147.
- 3 inculpați în baza art. 18¹ C. pen. apreciindu-se de către instanțele de judecată gradul de pericol social al faptelor deduse judecății;
- 15 inculpați în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b (teza I) C.pr.pen. ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016149.

În anul 2017 nu a crescut numărul achitărilor, ci dimpotrivă, față de anul 2016 a scăzut cu 9%.

Astfel, față de 997 de inculpați trimiși în judecată în cursul anului 2017, au fost achitați 122 de inculpați:

- **29** inculpați au fost achitați în temeiul art.16 alin.1 lit. b (teza I) C.pr.pen. ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016²³
- **1** inculpat a fost achitat în baza art. 18¹ C.pen. apreciindu-se de către instanțele de judecată gradul de pericol social al faptelor deduse judecății²⁴
- **92** de inculpați au fost achitați pe alte temeuri decât lipsa de pericol social și Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016²⁵

Din totalul persoanelor achitate, **32 inculpați au fost trimiși în judecată înainte de anul 2013**, după cum urmează:

- 1 inculpat achitat a fost trimis în judecată în anul 2006,
- 5 inculpați achitați au fost trimiși în judecată în 2009,
- 8 inculpați achitați au fost trimiși în judecată în 2010,
- 13 inculpați achitați au fost trimiși în judecată în 2011,
- 5 inculpați achitați au fost trimiși în judecată în 2012.

Dintre cei 122 de inculpați achitați prin hotărâre definitivă, față de **59 inculpați au fost pronunțate în primă instanță pedepse de condamnare cu până la 5 ani cu executare**, ceea ce relevă o jurisprudență neunitară.

Cu privire la soluțiile de achitare rămase definitive s-a dispus prin ordin intern, așa cum am procedat în fiecare an, analizarea tuturor soluțiilor de achitare pentru a se stabili motivele care au dus la pronunțarea acestor soluții de achitare.

Cu privire la **ponderea achitărilor**

Modul de calcul privind indicatorul „*ponderea achitărilor*” a fost decis de Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârile privind structura recomandată pentru rapoartele de bilanț ale instanțelor și parchetelor, aceeași metodologie fiind aplicată de întregul Minister Public.

Astfel, Hotărârea nr. 1265 din 24 noiembrie 2015 a Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit structura recomandată pentru rapoartele de bilanț ale instanțelor și parchetelor pentru anul 2016, modul de calcul privind ponderea achitațiilor este înscrisă la ”Capitolul I – I. 3.1. Ponderea cauzelor restituite de către instanțele de judecată în vederea refacerii urmăririi penale din totalul trimeritelor în judecată. **Ponderea inculpațiilor achitați din totalul inculpațiilor trimiși în judecată**”.

Este evident că nu s-au făcut raportări eronate așa cum a susținut ministrul Justiției în raportul de evaluare, ci ponderea achitațiilor a fost calculată conform indicatorului stabilit de Consiliul Superior al Magistraturii prin raportate la numărul inculpațiilor trimiși în judecată în anul pentru care se face raportarea.

Ministrul Justiției în evaluarea făcută nu a avut în vedere această hotărâre obligatorie a Consiliului Superior al Magistraturii și nu s-a raportat la indicatorii statistici stabiliți pentru întregul sistem judiciar, deși sunt aceiași indicatori folosiți în ultimii ani de toate structurile de parchet.

Cu privire la **alocările bugetare**

Bugetul Ministerului Public, și implicit al structurilor de parchet este influențat în proporție de 80% de cheltuieli de personal, astfel încât conducătorul unității are o marjă nesemnificativă de reducere a cheltuielilor.

Compararea bugetelor unor structuri de parchet trebuie să țină cont de resursa umană, respectiv de numărul de procurori care își desfășoară activitatea, de vechimea acestora în funcție.

Totodată, trebuie remarcat că raportul ministrului Justiției compară unități cu structuri esențial diferite de personal, astfel încât rezultatele sunt în mod evident diferite.

Astfel, cadrul Direcției Naționale Anticorupție funcționează *polițiști și specialiști, care sunt plătiți din bugetul propriu al direcției*. Unele structuri de parchet nu au în componență polițiști cărora să le plătească salariile, iar la alte structuri de parchet numărul de polițiști sau specialiști diferă. Pentru a realiza comparație reală și obiectivă, ministrul Justiției ar fi trebuit să aibă în vedere și aceste aspecte, doar în acest mod putând fi determinat costul real pe care îl presupun cercetările efectuate într-un dosar.

În acest sens, este important de prezentat situația sintetică cu privire la bugetul alocat DNA în 2016 și 2017.

Pentru anul **2016** situația se prezintă astfel:

Total buget final alocat a fost de 121.768.000 lei (**27.114.990,64 euro**).

Total cheltuieli au fost 119.041.503 lei (**26.507.861,18 euro**), din care:

- Pentru salarii: 100.196.433 lei (**22.311.488,60 euro**) (cca 84%);
- Pentru bunuri și servicii (*tot ceea ce înseamnă cheltuieli de întreținere și funcționare*): 12.272.016 lei (**2.732.701,52 euro**) (cca 10,3%);
- Proiecte europene: 1.268.728 lei (**282.517,14 euro**);
- Dotări (autoturisme, mobilier, calculatoare, laptop-uri, alte active fixe): 5.304.326 lei (**1.181.153,91 euro**);

Pentru anul 2017 situația se prezintă astfel :

Total bugetul alocat a fost de 176.885.405 lei (**38.721.029 euro**).

Cheltuielile au fost următoarele: 168.400.726 lei (**36.863.693,79 euro**), din care:

- Pentru salarii: 151.948.655 lei (**33.262.259,75 euro**) (cca 90%);
- Pentru bunuri și servicii (*tot ceea ce înseamnă cheltuieli de întreținere și funcționare*, respectiv cheltuieli materiale cu investigarea cauzelor penale: 9.732.632 lei (**2.130.517,92 euro**) (cca 5,8%);
- Proiecte europene: 1.611.090 lei (**352.675 euro**);
- Dotări (autoturisme, mobilier, calculatoare, laptop-uri, alte active fixe): 5.108.349 lei (**1.118.241 euro**).

Astfel, **sumele cheltuite** de direcție pentru investigarea cauzelor penale au fost de :

- **2.732.701,52 euro în 2016**, iar **măsurile asiguratorii instituite de procurorii direcției în anul 2016 au fost de 667 milioane euro;**
 - **2.130.517 euro în anul 2017**, iar **măsurile asiguratorii instituite de procurorii direcției în anul 2017 au fost de 202,4 milioane euro.**
- În ultimii 4 ani procurorii direcției au indisponibilizat bunuri și valori de peste 2 miliarde euro.**

În anul **2016**, în cauzele în care instanțele au fost sesizate prin rechizitoriile Direcției Naționale Anticorupție, au rămas **definitive 204 hotărâri judecătorești** prin care instanțele s-au pronunțat cu privire la confiscarea și recuperarea de produse infracționale în sumă totală de 1.018.688.189 lei, echivalentul a **226.838.913 euro**.

În anul 2017, în cauzele în care instanțele au fost sesizate prin rechizitoriile Direcției Naționale Anticorupție, au rămas **definitive 174 hotărâri judecătorești** prin care instanțele s-au pronunțat cu privire la **confiscarea și recuperarea de produse infracționale în sumă totală de 729.339.670,14 lei, echivalentul a 159.655.809,76 euro**.

Ca **măsuri manageriale dispuse** pentru folosirea cât mai eficientă a bugetului alocat DNA și în vederea recuperării eficiente a pagubelor produse prin comiterea de infracțiuni și folosirea instituției confiscării extinse, am înființat și a fost operaționalizat **la data de 1 septembrie 2015 Compartimentul de investigații financiare** în care funcționează 5 ofițeri de poliție specializați în investigații financiare, iar la serviciile teritoriale există câte un ofițer cu atribuții în identificarea și sechestrarea bunurilor.

Activitatea compartimentului vizează în special **efectuarea investigațiilor financiare în cauzele complexe**, pe baza solicitării procurorilor care efectuează urmărirea penală în aceste cauze, pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a solicita confiscarea extinsă.

În cadrul structurii centrale activează în acest moment 5 ofițeri de poliție specializați în investigații financiare, coordonați de un procuror șef secție, iar la serviciile teritoriale există câte un ofițer cu atribuții în identificarea și sechestrarea bunurilor²⁶.

Rațiunea înființării acestui compartiment a fost **creșterea gradului de recuperare a sumelor pentru care se dispune confiscarea extinsă, confiscarea specială și repararea prejudiciului**, priorități stabilite atât în proiectul managerial, în rapoartele de activitate ale direcției dar și în Strategia Națională Anticorupție.

Eficiența înființării și operaționalizării acestui compartiment, precum și stabilirea ca prioritate a recuperării prejudiciilor și aplicarea confiscării extinse se reflectă în **datele statistice ale anului 2016, când au fost instituite măsuri asiguratorii de 667 milioane euro**, fiind cea mai mare valoare a măsurilor asiguratorii dispuse de la înființarea instituției.

Preocuparea pentru recuperarea prejudiciilor poate fi reflectată prin exemple din cauzele investigate:

- procurorii au recuperat în natură 43.000 de ha de pădure definitiv pentru statul român. Valoarea estimată a pădurii 300 milioane euro;
- procurorii au sechestrat un imobil estimat la 80 milioane euro;

Ca atare afirmațiile ministrului Justiției cu privire la alocările bugetare la Direcția Națională Anticorupție nu sunt susținute în realitate.

17. Lipsa de implicare a procurorului șef DNA în identificarea și eliminarea comportamentelor abuzive ale procurorilor.

Ministrul Justiției a motivat reacțiile la „ultimele evoluții” privind „dezbaterile publice privind comportamentul abuziv/ilegal desfășurat de procurori nu au determinat nici o reacție instituțională”, iar „procurorul șef nu a luat măsuri de verificare”.

Apreciez că afirmațiile ministrului Justiției sunt subiective și nu sunt susținute de realitate.

Fără a comenta un caz particular în care a fost exercitată o procedură disciplinară față de un procuror indicat ca și exemplu, voi preciza că, de fiecare dată când a fost identificat un comportament ilegal sau lipsit de deontologie profesională au fost aplicate măsurile instituționale pe care ca procuror șef le-am avut la îndemână.

Am sesizat inspecția judiciară, am solicitat revocarea unor procurori din direcție sau au fost înregistrate/declinate dosare penale atunci când au fost suspiciuni de comitere a unor fapte penale.

Referitor la *ultimele acuzații în spațiul public privind activitatea unor procurori* menționez următoarele:

Având în vedere că **Inspeția Judiciară s-a sesizat din oficiu pentru a verifica aspectele semnalate**, fiind în derulare proceduri care nu s-au definitivat, și **un astfel de control nu poate fi dublat în condițiile legii de către un control intern dispus de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție**.

În schimb au fost dispuse următoarele măsuri cu caracter managerial:

- s-au cerut explicații scrise și lămurirea aspectelor apărute în spațiul public procurorilor cu privire la care s-au formulat acele susțineri în spațiul public; informarea scrisă întocmită de procurori a fost înaintată spre informare și măsuri procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

- s-a propus procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție aprecierea asupra utilității și necesității solicitării unui control managerial la structura teritorială a direcției;

- a fost convocată o ședință la care au participat toți procurorii cu funcții de conducere din direcție în care s-au discutat situațiile apărute în spațiul public privind procurorii din DNA, ocazie cu care s-a cerut procurorilor șefi să monitorizeze mai atent activitatea procurorilor din subordine, să fie respectate cu strictețe toate dispozițiile legale și ale Codului deontologic în activitatea pe care o desfășoară și să dispună măsuri atunci când identifică situații în care un procuror nu respectă legea în exercitarea atribuțiilor;

- urmare a unui control intern dispus încă din 2017 s-a verificat modul de aplicare și respectare a unor dispoziții legale de către procurori, inclusiv o parte din cele despre care în spațiul public s-a susținut că ar fi fost încălcate;

- în urma acestui control intern a fost emis ordin scris cu proceduri unitare și stricte referitoare la dispozițiile legale verificate și pretins a fi fost încălcate;

- s-a dispus efectuarea unei evaluări asupra activității tuturor serviciilor teritoriale și asupra tuturor procurorilor din structura teritorială a DNA de către procurorii șefi adjuncți ai DNA, prin întocmirea unor rapoarte privind activitatea structurilor teritoriale pe care le-au coordonat în anul 2017 pentru fiecare serviciu în parte, dar și activitatea fiecărui procuror în parte. Raportul va conține și modul în care a fost coordonată și controlată activitatea structurilor teritoriale, inclusiv din perspectiva respectării dispozițiilor legale, precum și măsuri concrete de îmbunătățire a activității acestora.

- s-a dispus totodată procurorilor cu funcții de conducere din cadrul DNA să verifice și să comunice scris dacă au identificat în cadrul structurii pe care o conduc situații de risc sau vulnerabilitate în ceea ce privește personalul din subordine, precum și luarea de măsuri pentru a se evita pe viitor încălcarea dispozițiilor legale sau ale Codului deontologic și totodată s-a dispus și un control prin procuror anume desemnat pentru verificarea acestor situații.

În vederea dispunerii altor măsuri manageriale, vom aștepta finalizarea verificărilor pe care Inspekția Judiciară le efectuează în prezent.

18. Lipsa de măsuri în cazuri grave constatate de instanțele de judecată- falsificarea transcrierii unor convorbiri telefonice

Ministrul Justiției motivează că în „dosarul 3441/1/2016 – Încheierea numărul 18 a Înaltei Curți de Casație și Justiție din ianuarie 2017...judecătorul constată că sunt multiple erori incluse în transcrierile certificate” fiind apreciat de ministrul Justiției „un comportament grav”.

Consemnarea activităților de supraveghere tehnică este reglementată în art. 143 din Codul de procedură penală, iar **modul de redactare și responsabilitatea revine procurorului sau organului de cercetare penală care consemnează activitățile derulate pentru fiecare activitate de supraveghere tehnică** și care, de regulă instrumentează dosarul în care s-au efectuat aceste măsuri.

Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție nu instrumentează dosare și potrivit legii, verifică doar rechizitoriile emise de procurorii șefi adjuncți sau de procurorii șefi de secție.

În dosarele în care nu sunt emise de procurorii cu funcții de conducere menționați rechizitoriile sunt verificate de procurorii șefi ai structurilor teritoriale sau de șefii de secție, dacă rechizitoriul este emis de procurorul șef al serviciului teritorial.

Referitor la „dosarul 3441/1/2016 – Încheierea numărul 18 a Înaltei Curți de Casație și Justiție din ianuarie 2017”.

Așa cum rezultă din actele dosarului, o parte din înregistrările la care se face referire au fost efectuate de către unul din inculpați în locuri publice.

Or, în această situație, când se redau convorbiri purtate chiar de șase persoane concomitent, cu zgomotul de fond specific dintr-un restaurant, este posibil să apară erori de redare. Tocmai din acest motiv Codul de procedură penală obligă procurorul să atașeze procesul verbal de redare și mediul de stocare pe care se află convorbirea audio/audio-video, pentru a permite inculpaților și apărătorilor lor să verifice ceea ce s-a redat și să solicite corectarea acestora sau ascultarea în ședința publică de judecată, ceea ce în speță s-a realizat fiindu-le respectate inculpaților toate garanțiile aferente unui proces echitabil.

Niciun proces-verbal de redare nu a fost înlăturat de la dosarul cauzei principale (278/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție), fiind acceptat de către completul de judecată procesul-verbal de îndreptare a erorilor materiale depus de procuror.

Împrejurarea că suntem în prezenta unor **erori materiale** iar **nu** a unor mijloace de probă falsificate cu intenție de către procurori reiese inclusiv din Încheierea nr. 18 din data de 11.01.2017 pronunțată în dosarul 3441/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În acest sens practica CEDO a reținut că, atâta timp cât inculpatul a avut dreptul să asculte înregistrările originale ale conversațiilor, chiar dacă a existat o inexactitate a transcrierii nu există o încălcare a garanțiilor procedurale adecvate înaintea jurisdicțiilor naționale.²⁷

Față de aceste aspecte trebuie spus că **nu există nicio dovadă că procurorii direcției au falsificat probe în procesele penale, iar orice susțineri contrare sunt nereale**. Faptul că au existat anumite erori de transcriere într-o cauză penală a fost remediată prin soluțiile prevăzute în Codul de procedură penală.

Este evident că afirmațiile foarte grave ale ministrului justiției nu sunt reale.

19. Tergiversarea soluționării cauzelor cu consecința prescrierii răspunderii

Ministrul Justiției nu motivează în nici un fel cum a ajuns la această concluzie și este menționat doar „cazul Microsoft”.

Cu privire la cauzele soluționate în Direcția Națională Anticorupție au fost dispuse măsuri de verificare a cauzelor mai vechi, așa cum ele au fost descrise în Raportul privind activitatea managerială pe care l-am depus și sunt relevante din perspectiva măsurilor manageriale dispuse.

Calcularea termenului de prescripție este responsabilitatea procurorului de caz și nu a procurorului șef al direcției, cu excepția cazurilor în care rechizitoriul este verificat de legalitate de către procurorul șef.

Totodată, au fost efectuate controale regulate pe cauzele mai vechi de 1 an, de 2 ani sau de 5 ani de la înregistrate nefiind constatate situații în care procurorii să nu fi lucrat ritmic în dosare.

În două dintre dosarele în care s-au prescis faptele la procuror am sesizat Inspekția Judiciară, una dintre sesizări vizând chiar o parte din dosarul cunoscut cu denumirea *Micorsoft*. Referitor la acest dosar exemplificat de ministrul Justiției, menționez că au fost emise **4 rechizitorii în care au fost trimiși în judecată mai mulți inculpați, printre care și 2 foști miniștri**, unul din ei deja condamnat definitiv. Mai mult, procurorii au dispus măsuri asiguratorii pentru recuperarea prejudiciului cauzat în cuantum de **62,5 milioane euro și 22 milioane USD**.

Să nu uităm că **Direcția Națională Anticorupție a fost sesizată de o instituție a statului la 9 ani după încheierea contractului respectiv**. Cu privire la **perioadele de timp** pentru care primim sesizări, de multe ori **suntem sesizați cu fapte penale comise în urmă cu 9 ani sau 7 ani**.

În 2017 am fost sesizați pentru fapte de abuz în serviciu comise în urmă cu 10 ani, sau 9 ani de la comiterea faptei. 4 sesizări pentru fapte comise în urmă cu 10 ani, 14 sesizări pentru fapte comise în urmă cu 9 ani, 12 sesizări pentru fapte comise acum 8 ani, 10 sesizări pentru fapte comise în urmă cu 7 ani.

Este important ca instituțiile să fie responsabilizate și să nu aștepte atât de mulți ani pentru a face o sesizare, iar apoi să paseze responsabilitatea la procurori. Este foarte dificil să faci anchetă și să administrezi probe pentru fapte de 9 ani sau la 10 ani.

20. Lipsa de reacție în verificarea activității profesionale și conduitei unor procurori.

Ministrul Justiției motivează că nu a existat „*instituțional o reacție de verificare a celor sesizate*” cu privire la situația de la Serviciul teritorial Ploiești.

Potrivit dispozițiilor legale, verificarea unor potențiale abateri disciplinare este atributul exclusiv al Inspecției Judiciare care s-a sesizat din oficiu imediat ce au apărut informațiile la care ministrul Justiției se referă. Ca atare, nu există dispoziție legală pentru procurorul șef al direcției să dubleze controlul demarat de Inspecția Judiciară.

Cu privire la măsurile luate în acest caz mențin explicațiile de mai sus de la punctul 17 și menționez că, despre măsurile interne dispuse, am informat în scris procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, președintele Consiliului Superior al Magistraturii și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii.

Față de cele expuse mai sus apreciez că motivele invocate de ministrul Justiției nu pot constitui temei pentru revocarea din funcția de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție.

¹ În numărul rechizitoriilor au fost incluse și trimerile în judecată prin acorduri de recunoaștere a vinovăției

² <https://www.ccr.ro/jurisprudenta-decizii-de-admitere>

³ <http://www.just.ro/rezultatul-evaluarii-activitatii-procurorului-general-al-romaniei-dl-augustin-lazar-precum-si-a-procurorului-sef-al-dna-domna-laura-codruta-kovesi-cu-speciala-raportare-la-efectele-deciziei-nr-68/>

⁴ <http://www.drept.unibuc.ro/Stefan-DEACONU-Conferentiar-universitar-doctor-Universitatea-din-Bucuresti-Facultatea-de-Drept-Catedra-de-drept-public-Conflictele-juridice-de-natura-constitutionala-dintre-autoritata-judec-s291-a550-ro.htm>

⁵ Decizia nr. 297/2010 și jurisprudența publicată în Monitorul Oficial nr.328 din 18.05.2010

⁶ Decizia CCR nr 23 din 2016 publicată în Monitorul oficial nr. 240 din 31.03.2016

⁷ „Probe și prezumții în procesul penal” Comentarii de jurisprudență, Practică judiciară, Universul juridic, București, 2015, autor Lavinia Valeria Lefterache, pag 177-178 „Plângere contra actelor procurorului”

⁸ „Protecția europeană a drepturilor omului și procesul penal român,” autori Mihai Udroui și O. Predescu, Editura CH Beck, București, pag. 336

⁹ Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Secția a treia, Hotărârea din 20 martie 2012, în Cauza C.A.S. și C.S. împotriva României, publicată în Monitorul Oficial Nr. 217 din 16 aprilie 2013

¹⁰ <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=8375>

¹¹ Afirmatii care au fost preluate apoi de presă, fiind exemplificate de ministrul justiției câteva site-uri

¹² <http://www.just.ro/dezbatere-la-ministerul-justitiei-cu-profesionistii-dreptului-pe-tema-infractiunii-de-abuz-in-serviciu/>

¹³ Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1209 din 16 noiembrie 2017 privind calendarul desfășurării adunărilor generale în vederea dezbaterii rapoartelor de bilanț pentru anul 2017 a menținut structura rapoartelor așa cum a fost decisă prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1265 din 24 noiembrie 2015 însă cu observațiile decise de Comisia nr.1 la data de 06.04.2015 privind excluderea punerii în discuție în rapoartele de activitate a hotărârilor judecătorești.

¹⁴ http://www.pna.ro/bilant_activitate.xhtml?id=37#cap1_2

¹⁵ <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=7998>; <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=7967>; <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=7956>; <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=8353>; <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=8350>; <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=8493>; <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=8475>; <http://www.pna.ro/comunicat.xhtml?id=8547>

¹⁶ „Abaterile disciplinare ale magistraților” - Ioan Gârbuleț, Editura Universul juridic, București, 2016, pag 117

¹⁷ http://old.csm1909.ro/csm/linkuri/15_11_2017__89965_ro.pdf

¹⁸ <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/RO/1-2016-41-RO-F1-1.PDF>

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/com-2017-44_ro_1.pdf

²⁰ [https://www.coe.int/t/dghl/monitoring/greco/evaluations/round4/Eval%20IV/GrecoEval4\(2015\)4_Romania_RO.pdf](https://www.coe.int/t/dghl/monitoring/greco/evaluations/round4/Eval%20IV/GrecoEval4(2015)4_Romania_RO.pdf)

²¹ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-human-trafficking/corruption/docs/acr_2014_ro.pdf

²² Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: deputați; senatori; membrii din România ai Parlamentului European; membrul desemnat de România în Comisia Europeană; membri ai Guvernului, secretari de stat ori subsecretari de stat și asimilații acestora; consilieri ai miniștrilor; judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale; ceilalți judecători și procurori; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; președintele Consiliului Legislativ și locțiitorul acestuia; Avocatul Poporului și adjuncții săi; consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale; consilierii de stat ai prim-ministrului; membrii și auditorii publici externi din cadrul Curții de Conturi a României și ai camerelor județene de conturi; guvernatorul, prim-viceguvernatorul și viceguvernatorii Băncii Naționale a României; președintele și vicepreședintele Consiliului Concurenței; ofițeri, amirali, generali și mareșali; ofițeri de poliție; președinții și vicepreședinții consiliilor județene; primarul general și viceprimarii municipiului București; primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București; primarii și viceprimarii municipiilor; consilieri județeni; prefecți și subprefecți; conducătorii autorităților și instituțiilor publice centrale și locale și persoanele cu funcții de control din cadrul acestora, cu excepția conducătorilor autorităților și instituțiilor publice de la nivelul orașelor și comunelor și a persoanelor cu funcții de control din cadrul acestora; avocați; comisarii Gărzii Financiare; personalul vamal; persoanele care dețin funcții de conducere, de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și al societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, al instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare..

²³ 15 în anul 2016

²⁴ 3 în anul 2016

²⁵ 116 inculpați în anul 2016

²⁶ În cursul anului 2016 au fost efectuate investigații în urma cărora a fost realizat profilul financiar pentru 25 persoane fizice și 14 societăți comerciale. Au fost dispuse delegări către ofițerii compartimentului în 17 dosare penale și au fost audiate 111 persoane. Într-un dosar complex finalizat cu rechizitoriu au fost identificate tranzacțiile imobiliare, fiind identificate traseele financiare ale sumelor obținute prin săvârșirea de infracțiuni și indisponibilizate bunuri imobile cu o valoare de aproximativ 2,5 milioane de euro, din care un imobil situat pe teritoriul Spaniei evaluat la 450.000 euro. Totodată, din analiza tranzacțiilor financiare derulate prin conturile bancare au fost identificate conturi curente și alte produse financiare cu o valoare totală de 1.795.000 euro pentru care au fost instituite măsuri asiguratorii. Într-un alt dosar finalizat prin rechizitoriu s-au realizat investigații cu privire la sumele de bani în numerar utilizate pentru construcția/renovarea unor imobile și pentru plata unor servicii de școlarizare, precum și cu privire la finanțarea unei campanii electorale, evidențiind o discrepanță între veniturile și cheltuielile realizate de inculpat, fapt ce a condus în final la indisponibilizarea unor bunuri mobile și imobile cu o valoare de aproximativ 950.000 euro;

²⁷ Cauza Blaj și Ulariu

legături utile | [evenimente](#) | [anunțuri/posturi vacante](#) | [harta site](#) | [contacte](#)

[acasă](#) | [sesizați-ne](#) | [despre noi](#) | [rezultatele noastre](#) | [mass media](#) | [informare publică](#) | [cooperare internațională](#)